Public Disclosure Authorized
Public Disclosure Authorized
Public Disclosure Authorized
Public Disclosure Authorized

چکیده ی از دستاورد های برنامه همبستگی ملی در یک دهه اخیر

تصاویر و گفته های مردم راجع به انکشاف و بازسازی در روستاهای افغانستان

په وروستۍ یوه لسیزه کې د ملي پیوستون پروګرام د لاسته راوړنو بېلګې

د افغانستان د کلیو د ودې او بیارغونې په اړه انځورونه او د خلکو خبرې

81984

Celebrating 10 years of the National Solidarity Programme

A glimpse of the rural development story in Afghanistan

Australian Government
AusAID

July, 2013

دکتاب نوم: په وروستی یوه لسیزه کې د ملي پیوستون پروګرام د لاسته راوړنو بېلګې
عکاسان: ددریمی سترګی د فلم او فو ټو ژورنالیزم دمرکز غړی او ګلبدین الهام
د کیسو لیکوال: حلیم سروش
ایدټ: رضا یمک
انګلیسی ژباړه: یاسین صمیم ، حنیفه علیزاده
انګلیسی ادیتور : دلیس چینګ فن ګن
پښتو ژباړه: سردار ولی خرک
دیزاینر: سامی، هادی مروج
د کلیو د بیارغونی او پراختیا وزارت دملی پیوستون پروګرام دعامه اطلاعاتو د اداری مرسته:
– په ساحه کی د کاری امکاناتو او بشپړو آسانتیاوو برابرول
– د پښتو ، دری او انګلیسی متن تصحیح او بیا کتنه
شمیر: ۱۰۰۰
دکتاب دخپریدو حق: نړیوال بانک
WWW.3rdeye.at
پته: افغانستان، کابل، دریمه کارته ، دسره پله سړک ، اووم سړک ته مخامخ دنبش کوخه، د دریمی سترګی د فلم او فو ټو ژورنالیزم مرکز

نام کتاب: چکیده ی از دستاوردهای برنامه همبستگی ملی در یک دهه اخیر
عکاسان: اعضای مرکز فیلم و فوتوژورنالیزم چشم سوم و گلبدین الهام
نویسنده ی داستانها: حلیم سروش
ویرایش: رضا یمک
ترجمه ی انگلیسی: یاسین صمیم، حنیفه علیزاده
ادیتور انگلیسی: دلیس چینگ فن گن
ترجمه ی پشتو: سردار ولی خرک
دیزاینر: سامی، هادی مروج
همکاری اداره اطلاعات برنامه همبستگی ملی وزارت احیاء و انکشاف دهات:
– فراهم آوری کامل تسهیلات و امکانات کاری در ساحه
– تصحیح و بازنگری متن های دری، پشتو و انگلیسی
تیراژ: ۱۰۰۰
حق نشر کتاب: بانک جهانی
www.3rdeye.af
آدرس: افغانستان، کابل، کارته سه، سرک پل سرخ، روبروی سرک هفتم، نبش کوچه، مرکز فیلم و فوتوژورنالیزم چشم سوم

Celebrating 10 years of the National Solidarity Programme
Author: 3rd Eye Photojournalism Center
Photographers: Members of 3rd Eye Photojournalism Center and Golbedin Elham
Storywriter: Haleem Soroush
Dari Editor: Reza Yemak
English Translation: Yasin Samim & Hanifa Alizada
Editor: Delice Cheng Fun Gan
Designers: Sami, Hadi Morawej
Produced: In cooperation with Public Communications Department of National Solidarity Programme of the Ministry of Rural Rehabilitation and Development (MRRD/NSP)
- Facilitated site visits, identification of NSP-funded projects and beneficiaries' interviews
- Edited and rectified Dari, Pashto and English texts

Pashto Translation: Sardar Wali Srak
Published: First edition 1000 copies
The rights reserved by the World Bank
www.3rdeye.af
Address: 3rdeye PJC, Pole Sorkh Road, Opposite 7th Street, Karte Se, Kabul, Afghanistan

مرکز فلم و فوتوژورنالیزم چشم سوم
3rd Eye Film & Photojournalism Center

Disclaimer:

This work was prepared for the World Bank by the 3rd Eye Photojournalism Center. The findings, interpretations, and conclusions expressed in this work do not necessarily reflect the views of The World Bank, its Board of Executive Directors, or the governments they represent.

The World Bank does not guarantee the accuracy of the data included in this commissioned work. The boundaries, colors, denominations, and other information shown on any map in this work do not imply any judgment on the part of The World Bank concerning the legal status of any territory or the endorsement or acceptance of such boundaries.

مسوولیت نه منل:

دغه کتاب د درېیمې سترګې د فوټو ژورنالیزم مرکز لخوا د نړیوال بانك لپاره ولیکل شو، خو اړینه نه ده، چې په کتاب کې خپاره شوي مواد د نړیوال بانك، مدیره او اجرائیه پلاوي او یا هم د هغو هېوادنونو چې استازیتوب یې کوي د لیدلوري ښکارندوي وکړي. نړیوال بانك په کتاب د خپرو شویو موادو ضامن نه دی او دغه راز د کتاب په بېلابېلو برخو کې خپاره شوي اطلاعات (پولې، رنګونه، سرلیکونه او ...) د نړیوال بانك د قضاوت ښکارندویي نه کوي.

یادداشت عدم مسوولیت:

این کتاب توسط مرکز فوتوژورنالیزم چشم سوم برای بانک جهانی تدوین شده است. یافته ها ونتایج بیان شده در این کتاب ضرورتا انعکاس دهنده ی دیدگاه های بانک جهانی، هیئت مدیره، اجرائیه ویا کشورهایی که ازآن نمایندگی می کند نمی باشد. بانک جهانی دقت مطالب حاوی این کتاب را دراین کارجمعی تضمین نمی کند. مرز ها، رنگ ها، عناوین ودیگر اطلاعات نشان داده شده در قسمت های مختلف این کتاب نشانگر هیچ گونه قضاوت ازجانب بانک جهانی در مورد حالت قانونی هرگونه قلمرو، تایید یا قبولی آنها نمی باشد.

جمع آوری مردم توسط برنامه همبستگی ملی غرض تشکیل شورای انکشافی قریه در ولایت قندز
د کندز په ولایت کی دملی پیوستون پروگرام له خوا دکلی دپرختیایی شورا دجوړیدو له پاره دخلکو راغونډول
عکس: شورای انکشافی قریه ها
National Solidarity Programme gathered people to establish councils in Kunduz Province
Photo By: CDC

پلان سازی برای تطبیق پروژه‌ها
د پروژو د تطبیق کولو له پاره پلان جوړول
عکس: شورای انکشافی قریه ها
Planning for implementation of Projects
Photo By: CDC

مقدمه:

برنامۀ همبستگی ملی برای رشد اجتماعی و اقتصادی قریه ها، در تلاش ایجاد و تقویت شوراهای انکشافی قریه ها، به عنوان نهادهای موثری که درین راستا کار کنند، میباشد. برنامۀ همبستگی ملی ساختار توسعوی را به نحو خاصی ارتقا می بخشد تا از طریق آن روستاییان بتوانند در تصامیم مهم شرکت کرده و در تمام مراحل توسعه و رشد خودشان سهم بگیرند. برنامۀ همبستگی ملی در حال حاضر وارد سال یازدهم و مرحله سوم خود شده است که توسط وزارت احیا و انکشاف دهات اجرا می شود و بودجه آن از طریق حمایت کننده گان متعددی چون انجمن توسعه بین المللی، جامعه جهانی، صندوق بازسازی افغانستان، صندوق توسعه اجتماعی به حمایت کشور جاپان و کمک های دوجانبه تامین میگردد. برنامۀ همبستگی ملی در پی ایجاد شورای های انکشافی قریه ها، به عنوان حکومت داری محلی، در بیشتر از ۳۸۰۰۰ قریه می باشد. علاوه بر آن با تامین بودجه های مالی، برنامۀ همبستگی ملی در تلاش ظرفیت سازی، تحقق ارتباطات سالم میان شورا های انکشافی قریه ها و دیگر نهادهای رشد اجتماعی کشور و راه اندازی پروژه های عام المنفعه ی سرتاسری میباشد. با به پایان رسیدن دهمین سال کاری در ماه می ۲۰۱۳، برنامۀ همبستگی ملی نزدیک به ۳۱۰۰۰ شورای انکشافی را تاسیس کرده و بیش ۱.۱۸ بیلیون دالر آمریکایی را برای اجرای حدودا ۷۰۰۰۰ پروژه در اختیار ۳۰۰۰۰ شورای انکشافی گذاشته که بیشتر از ۵۳۰۰۰ پروژه ی کوچک با مصرف ۸۰۹ میلیون به اتمام رسیده است. روستاییان با پرداخت پول نقد به مبلغ بیشتر از ۱۶۰ میلیون دالر آمریکایی، کار فیزیکی داوطلبانه و حمایت های معنوی، ۱۰ درصد مصارف پروژه ها را بر دوش گرفتند. همچنان که اعطای کمک های بلاعوض دوره های فرعی برنامۀ همبستگی ملی در حال حاضر در جریان است و در نظر دارد که ۱۲۰۰۰ قریه را تحت پوشش قرار دهد. از آنجمله، به طور تقریبی ۶۰۰۰ قریه شوراهای شان را دوباره انتخاب نموده و تا کنون ۴۰۰۰ آنها کمک های بلا عوض را برای بار دوم دریافت نموده اند. برنامۀ همبستگی ملی به نوبه ی خویش به مردم مناطق دور دست کمک نموده و زمینۀ شنیدن صدای زنان را در حکومتداری محلی فراهم ساخت تا ازین طریق مشکلات شان را به نحوی حل نمایند. همچنان زمینه رشد اجتماعی و اقتصادی را برای بیشتر از ۲۴ میلیون نفر در ۳۵۰ ولسوالی و ۳۴ ولایت کشورمساعد نموده است. برنامۀ همبستگی ملی افتخار دارد که دومین مجتمع مردمی بزرگ رشد و توسعه ی اجتماعی جهان را با موفقیت به کمک و همکاری روستاییان و توسط شوراهای انکشافی قریه ها به پیش میبرد. مرکز فوتوژورنالیزم چشم سوم در ثبت و جمع آوری عکسها و قصه های موفق مستفید شده گان برنامۀ همبستگی ملی بصورت مستقلانه و فعالانه عمل نموده تا تاثیرات پروژه های انکشافی برنامۀ همبستگی ملی را به نمایش بگذارد. تیم کاری این مرکز به منظور تهیه ی عکس ها و مصاحبه با اهالی قریه ها و مستفید شده گان این برنامه به چهار ولایت ننگرهار، پروان، پنجشیر و کابل سفر کرده است. در حقیقت این کتاب مستندی ازکارکرد های برنامۀ همبستگی ملی بوده و به مناسبت دهمین سالگرد ایجاد این برنامه و موفقیت هایش تدوین شده است.

Preface:

The National Solidarity Programme (NSP) aims to build, strengthen, and maintain Community Development Councils (CDCs) as effective institutions for local governance and social-economic development. NSP strongly promotes a unique development paradigm, whereby communities can make important decisions and participate in all stages of their own development.

The NSP, currently in its eleventh year and third phase, is executed by Afghanistan's Ministry of Rural Rehabilitation and Development (MRRD), and funded by multiple donors through the International Development Association (IDA)/ World Bank, the Afghanistan Reconstruction Trust Fund (ARTF), the Japanese Social Development Fund (JSDF) and bilateral grants.

The NSP seeks to establish Community Development Councils (CDCs) as the lowest tier of local governance in over 38,000 villages, build their capacity, provide them with a block grant to implement one or more projects prioritized by the wider communities they represent, and establish linkages between them and the other development and governance actors in the country.

As of May 2013, when the NSP completed its tenth year, it had already established nearly 31,000 CDCs and provided block grants to over 30,000 of them to the tune of US$1.18 billion for the implementation of around 70,000 projects. Over 53,000 of these subprojects to the tune of US$809 million have already been completed. Communities have contributed over US$160 million, i.e. over 13 percent, towards the project costs, in cash, kind and/or labor. A repeater block grant sub-phase is also underway and currently planned to cover around 12,000 communities. Of this, nearly 6,000 communities have had CDCs re-elected and over 4,000 of these have received their second block grant.

The NSP has helped serve as the face of the Government to the rural people, given women a voice in local governance issues, and has provided socio-economic development to a population of over 24 million, in over 350 districts, in all 34 provinces of the country. The NSP prides itself in being the second largest community-led development programme in the world, and in having its communities as participants rather than beneficiaries in its implementation.

This booklet has been produced by the 3rd Eye Photojournalism Center to independently document NSP's development impact through stories and photos of beneficiaries. Their production crew visited four provinces, including Nangarhar, Parwan, Panjshir and Kabul, and interviewed local villagers as well as took photographs from project sites.

This booklet captures a selection of documented materials to illustrate NSP results to date. It is a celebration of ten years of this flagship Programme and some of its achievements to date.

سریزه:

د ملي پیوستون پروګرام هڅه کوي، چې په وروسته پاتې کلیو او بانډو کې د خلکو ټولنیز او اقتصادي وضعیت ته تغیر ورکړي او دغه راز د سیمه ییزو خلکو ټولنیز شعور ته د ودې زمینه برابره کړي. دې پروګرام د لرې پرتو کلیو او بانډو د پراختیا لپاره ځانګړي میتودونه په نظر کې نیولي. د ملي پیوستون پروګرام خلکو ته موقع ورکوي، چې پخپله په سیمه ییزو شوراګانو کې ګډون وکړي، خپلې ستونزې او اړتیاوې په نښه کړي. له دې لارې خلک کولای شي د خپلو کلیو په اقتصادي ودې کې ونډه واخلي. د ملي پیوستون پروګرام دا مهال یوولسم کال او درېیمې مرحلې ته ننوت، چې د کلیو د بیا رغونې او پراختیا وزارت لخوا ترسره کیږي او بودجه یې د بېلا بېلو ملاتړو لخوا لکه نړیوالی پراختیایي ټولنی، نړیوالی ټولنی، د افغانستان د بیارغونې صندوق، د جاپان په ملاتړ د ټولنیزې پراختیا صندوق او دوه اړخیزو مرستو لخوا ورکول کیږي. د ملي پیوستون پروګرام په دې هڅه کې دی، چې په ۳۸۰۰۰ کلیو کې سیمه ییزې شوراګانې جوړې کړي. د مالي بودجې د پیداکولو ترڅنګ ملي پیوستون پروګرام په دې هڅه کې دی، چې ظرفیتونه وروزي، د سیمه ییزو شوراګانو او د هېواد د نورو ټولنیزو ټولنو او ادارو ترمنځ سالمې اړیکې رامنځته او دغه راز سرتاسري ټولګټې پروژې پلې کړي. د لسم کال په پای ته رسېدو سره د ۲۰۱۳ زېږدیز کال د می په میاشت کې ملي پیوستون پروګرام ۳۱۰۰۰ سیمه ییزې شوراګانې جوړې کړي او ۳۰۰۰۰ سیمه ییزو شوراګانو ته یې د ۷۰۰۰۰ پروژو لپاره ۱.۱۸ بیلیونه امریکایي ډالره ورکړي، چې له دی ډلې یې د ۸۰۹ میلیونه ډالرو په ارزښت ۵۳ زره پروژې پلې شوې دي. سیمه ییزو شوراګانو په دې برخه کې شاوخوا د ۱۶۰ میلیونه امریکایي ډالرو په نغدې ورکړې، په داوطلبو فیزیکي کارونو او معنوي ملاتړ سره د دې پروژې ۱۳ فیصده لګښت پرغاړه واخیست. دغه راز ملي پیوستون پروګرام په پام کې لري، چې د خپلو وړیا مرستو له لارې ۱۲۰۰۰ سیمه ییزې شوراګانې تر پوښښ لاندې ونیسي. له دې ډلې یی شاوخوا ۶۰۰۰ سیمه ییزې شورګانې بیاځلي انتخاب کړي او له دې ډلې ۴۰۰۰ شوراګانو خپلې وړیا مرستې ترلاسه کړې دي. د ملي پیوستون پروګرام په خپل وار د لرو پرتو سیمو دخلکو سره مرسته کړې او په سیمه ییزو حکومتونو کې یې د ښځو د غږ اورېدو زمینه برابره کړې، څو له دې لارې خپلې ستونزې حل کړي. دغه راز یې په ۳۴ ولایتونو کې د ۳۵۰ ولسوالیو ۲۴ میلیونه خلکو ته د ټولنیزې او اقتصادي ودې زمینه برابره کړې ده. د ملي پیوستون پروګرام ویاړي، چې په نړۍ کې د ټولنیزې ودې او پراختیا په برخه کې دویمهستره نړیواله ټولنیزه ټولنه ده او خلک سربېره پردې چې د دې پروګرام ګټه اخیستونکي دي، د دې پروګرام د همکارانو او غړو په توګه هم دنده ترسره کوي. د درېیمې سترګې د فوټو ژورنالیزم مرکز د تصویرونو او داستانونو په ثبت او اخیستو کې په خپلواکه توګه کار کړی څو په کلیو او بانډو کې د ملي پیوستون پروګرام له لارې د ترسره شویو کارونو اغېزې خلکو ته وښيي. د دې مرکز کاري ډلې د مرکو او تصویرونو لپاره څلورو ولایتونو (ننګرهار، پروان، پنجشېر او کابل) ته سفرونه کړي. په حقیقت کې دا د ملي پیوستون پروګرام د کارونو وروستی مستند کتاب دی، چې د دې پروګرام د لسمې کلیزې په ویاړ تدوین شو.

Dear reader,

It gives us great pleasure to share with you this work and we are pleased that you have selected this book. We are delighted that we implemented this photo project. From our perspective, the most important reason to publish this book was to highlight and publicize activities that the Afghan people have undertaken over the last decade to reconstruct and develop their country. We, therefore, selected representative successful stories from each province for you to understand how the National Solidarity Programme works through participatory approaches in reconstruction activities.

In the process of working on this book, we became closely familiar with the process of each of the projects. Most notably, the democratization approach at grassroots level, local involvement in social economic decision-making process, the importance of a bottom-up approach, project identification and prioritization by the rural people, dispute resolution through the Community Development Council (CDC), and the establishment a national network of self-governing institutions (CDCs) through a democratic transparent election process, are some of the examples.

We would like to especially thank all the people who helped us: the friends at the National Solidarity Programme and the World Bank; provincial and rural friends who guided the photographers; the photographers themselves who visited the different provinces; and other friends who played a remarkable role in helping to fulfill this valuable work.

Reza Yemak
Chief Editor,
3rd Eye Photojournalism Center

ګرانو لوستونکو،

د وياړ او خوښۍ ځای دی، چې دغه کتاب درته وړاندې کوو، خوښ يم چې دغه کتاب مو وټاکه او وياړم، چې دغه پروژه مو په ښه توګه پای ته ورسوله. موږ ته د دې کتاب د چاپ مهم دليل دا و، چې د بيارغونې او پراختيا په برخه کې د خپلو هېوادوالو لس کلنې تجربې عامې او وځلوو، نو ځکه مو د څلورو ولايتونو له خلکو سره له ليدو او خبرو اترو وروسته له هر ولايت څخه يو داستاني ريپوټ د نمونې په توګه ستاسې دوستانو د فکري توانمندۍ لپاره غوره کړ. د دې کتاب د تدوين پرمهال موږ له نږدې د دغو پروژ د کار له پروسې سره اشنا شوو. دغه پروسه په خپل ذات کې زموږ د جنګ ځپلي هېواد لپاره ستر ارزښت لري.

د ټولنې په ټيټه سطحه کې د ډموکراټيک کولو د لېوالتيا رامنځته کول، په اقتصادي او ټولنيز تصميم نيونو کې سيمه ييز ګډون، له پورته نه د ښکته لور پالنه، د کليو د خلکو له لورې د لومړيتوبونو او کارونو پېژندنه، د سيمه ييزې ودې (سي دي سي)دکليودپراختيايی شوراګانو له لورې د منازعو حلول او د شفافو او ډموکراتيکو ټاکنو له لارې د محلي بنسټونو د يوې خپلواکې سيمه ييزې شبکې رامنځته کول د دغې پروسې ځينې نمونې دي. په پای کې د ټولو هغو دوستانو د احسان پوروړی يم، چې د دې کتاب په تدوين او تنظيم کې يې له موږ سره مرسته کړې.

په ځانګړي ډول د ملي پيوستون پروګرام له دوستانو، د نړيوال بانک، په ولايتونو او ولسواليو کې زموږ له لارښود ملګرو، دغه راز له هغو عکاسانو څخه چې له بېلابېلو ولايتونو څخه يې ليدنه وکړه او دغه راز له ټولو هغو دوستانو، چې د دې ارزښتناك كار په ترسره كولوكې يې خپل اغېزناك رول ولوباوه مننه کوم.

رضا يمک

د درېيمې سترګې د فوټو ژورناليزم مرکز مسؤل مدير

خواننده ی گرامی،

ارائه ی این کتاب به شما برای ما مایه بس افتخار و مسرت است. خوشحالیم که این کتاب را انتخاب نمودید. بسیار مفتخریم؛ این پروژه را در حد کمال و تمام پیش بردیم و به پایان رساندیم. مهمترین دلیل ما برای چاپ این کتاب برجسته کردن و همگانی سازی فعالیت هایی است که هموطنان ما در طول یک دهه ی گذشته در زمینه بازسازی و انکشاف تجربه کرده اند. از این رو، ما پس از دیدار و گفتگو با مردمان چهار ولایت، یک قصهٔ موفق و آموزنده را به عنوان نمونه از هر ولایت برای آگاهی هرچه بیشتر از تجربیاتشان، با هدف افزایش توانمندی فکری شما عزیزان در فعالیت های بازسازی برگزیده ایم. در راستای تدوین این کتاب ما از نزدیک با فرایند ساز و کار هر یک از این پروژه ها آشنا شدیم، فرایندی که به خودی خود برای جامعه ی جنگ زده ی ما ارزش بزرگی دارد. رویکرد دموکراتیک سازی در سطوح پایین جامعه، مشارکت محلی در فرایند تصمیم گیری های اقتصادی و اجتماعی، اهمیت رویکرد بالا به پایین، شناسایی و اولویت بندی کار ها توسط روستاییان، حل منازعات از طریق شوراهای انکشافی قریه ها (سی دی سی)، ایجاد یک شبکه ملی خودگردان نهادهای محلی (شوراهای انکشافی قریه ها) از رهگذر یک انتخابات شفاف و دموکراتیک، برخی از نمونه های این فرایند هستند. در پایان ممنون احسان همه ی کسانی هستیم که در تهیه و تنظیم این کتاب با ما کمک و همکاری نمودند. به ویژه دوستان ما در برنامهٔ همبستگی ملی و بانک جهانی، دوستان راهنما در ولایات و روستاها، عکاسانی که از ولایات مختلف بازدید کردند و سایر دوستانی که نقش قابل توجهی را در انجام شدن این کار با ارزش ایفا نمودند. از همه سپاسگذاریم.

رضا یمک

مدیر مسئول مرکز فوتوژرنالیزم چشم سوم

PHOTOGRAPHERS

REZA
SAHEL

PHOTOGRAPHER

ZEKRIA
SAFARI

PHOTOGRAPHER

JAWID
HANAN

PHOTOGRAPHER

REZA
SEPEHRI

PHOTOGRAPHER

TAQI
SHAHIDANI

PHOTOGRAPHER

GOLBEDIN
ELHAM

PHOTOGRAPHER

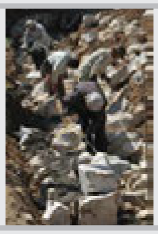

20

Residents of Khoshkak Village building a part of a 900-meter canal that will benefit residents of 20 villages. The project is supported by the World Bank and NSP. Paghman District, Kabul Province

دکابل ولایت،د پغمان ولسوالي، د ۹۰۰ متره کانال د جوړېدو په حال کې. له دې کانال څخه ۲۰ کلي ګټه اخلي، چې د دې پروژې یوه برخه د خشکک کلي د شورا لخوا جوړېږي. د دې پروژې لګښت د کلیو د بیا رغونې او پراختیا وزارت ملي پیوستون پروګرام لخوا ورکړل شوی دی.

ولایت کابل، ولسوالی پغمان، ۹۰۰متر کانال در حال ساخت که در امتداد این پروژه ۲۰ قریه وجود دارد. بخشی ازاین پروژه توسط شورای انکشافی قریه خشکک احداث می شود. بودجه این پروژه توسط برنامه همبستکی ملی و ده درصد سهم مردم تمویل می شود.

21

Students at a secondary school, where 1,100 students study in two sessions. It is an innovative project of the local council. Mir Bache Kot District, Kabul Province

د کابل په میربچه کوټ ولسوالۍ کې د دکو کلي منځنی ښوونځی، چې په دوو وختونو کې پکې ۱۱۰۰ زده کوونکي زده کړه کوي، دا ښوونځی د کلي د پراختیایي شورا په نوښت جوړ شوی دی.

ولایت کابل، ولسوالی میر بچه کوت، قریه دکو، مکتب ۹ صنفی که در ۲ تایم درسی ۱۱۰۰ شاگرد از ان استفاده می کنند. ساخت این مکتب از ابتکارات شورای انکشافی قریه می باشد.

22

The establishment of educational centers and courses for women is one of the innovative projects of the local council in Deh Bala Village, Goldarra District, Parwan Province

د کابل په ګلدرې ولسوالۍ کې د ده بالا کلي د مېرمنو د سواد زده کړې کورس، چې د کلي دپراختیایی شورا په نوښت جوړ شوی.

ولایت کابل، ولسوالی گلدره، قریه ده بالا، ایجاد کورس های سواد اموزی برای بخش اناث از کارهای ابتکاری شورای انکشافی قریه ده بالا است.

23

50 Meters of a road in Chahardehi Walha village being tarred, by local council with financial support of NSP, Paghman District, Kabul

د کابل په پغمان ولسوالي کې د چهاردي والها کلي، د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام او د کلي د پراختیایي شورا لخوا او نړیوال بانک په مالي مرستې د شاوخوا ۵۰ متره کوڅې کانکرېټول.

ولایت کابل، ولسوالی پغمان، کانکریت ریزی کوچه حدود ۵۰ متر توسط شورای انکشافی قریه چهاردهی والها، با همکاری مالی برنامهٔ همبستگی ملی و ده درصد سهم مردم.

24

Awliya Provincial School, with 1,400 students, supported by Camp Phoenix. The school's drinking water facilities have been built by PRT of America. Bagrami District, Kabul Province

د کابل د بګرامیو په ولسوالۍ کې د اولیا ولایتي ښوونځی، چې ۱۴۰۰ زده کونکي لري، بودیجه یې د فینیکس کمپ لخوا ورکړل شوې او دغه راز د دې ښوونځي په انګړ کې د امریکا ولایتي ډلې (پي آر ټي) په مالي لګښت د اوبو یوه ذخیره هم جوړه شوې ده.

ولایت کابل، ولسوالی بگرامی، مکتب ولایتی اولیا که دارای ۱۴۰۰ شاگرد است از پروژه های ابتکاری شورای انکشافی قریه می باشد. بودجه ساختمان این مکتب از طرف کمپ فینیکس فراهم گردیده و ذخیره آب آشامیدنی اش توسط پی ار تی امریکا تمویل شده است.

26

A farm irrigation canal in Qaraqol Village. The dike providing water for the canal is also supported by the NSP. Qaraqol Village, Qarabagh District, Kabul Province

د کابل ولایت په قره باغ ولسوالي کې د قره قل کلی د اوبو لګولو کانال او سربند، چې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت دملي پيوستون پروګرام له لارې جوړ شوي.

ولایت کابل، ولسوالی قره باغ، کانال آبیاری زمین های زراعتی مردمان قریه قرقل. سربند یا سیل گیری که آب این کانال را تامین میکند نیز با کمک مالی برنامه همبستگی ملی اعمار شده است.

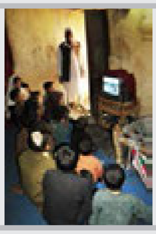

31

Village children can watch television, thanks to a small hydropower station constructed by the local council of Nawjoy Village. The budget, which included the villagers' share, was 3,300,000 Afghanis (about US$66,000). Shewa District, Nangarhar Province

دننګرهار ولایت، د ښېوې ولسوالي، د نو جوی کلي شورا د نړیوال بانک په مالي مرستې په خپل کلي کې د برېښنا یو وړوکی بند جوړ کړی، چې د خلکو له ونډې پرته پرې ۳۳۰۰۰۰۰ افغانی لګښت راغلی. د دې پروژې څخه د درېیو کلیو خلك ګټه اخلي. په نو جوی کلي کې د برېښنا بند له جوړېدو وروسته اوس ماشومان کولی شي تلوېزیون ننداره کړي.

ولایت ننگر هار، ولسوالی شیوه، شورای انکشافی قریه نوجوی به کمک برنامه همبستگی ملی برق آبی کوچک را در قریه خود احداث کرده است. . بودجه این پروژه علاوه بر سهم مردم ۳۳۰۰۰۰۰ افغانی بوده است. پس از ساخته شدن بند برق آبی کوچک در قریه نوجوی، کودکان میتوانند تلویزیون تماشا کنند .

32

A retaining wall to protect houses against floods is built by the local council, with support of National Solidarity Programme. Bila Yari Village, Kama District, Nangarhar Province

د ننګرهار په کامې ولسوالۍ کې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروګرام د پراختيايي شوراګانو لخوا د بيله ياری په کلي کې يو استنادي دېوال جوړ کړ، چې پرمټ يې خپلې ځمکې او کورونه د سېلابونو له ګوابښ څخه خوندي وساتي.

ولایت ننگر هار، ولسوالی کامه، شورای انکشافی قریهٔ بیله یاری با کمک برنامه همبستگی ملی دیوار استنادی را احداث کرده تا در مقابل تهدیدات سیلاب ها زمینها و خانه های خود را محافظت کنند.

33

Head of local council in Nawjoy Village showing a small hydropower machine which has allowed people of three villages to enjoy television and the use of other electronic appliances. Shewa District, Nangarhar Province

د ننګرهار ولایت په ښېوې ولسوالۍ کې د نوې ويالې کليوال يو وړوکی برېښنا بند راښيي، چې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت لخوا جوړ شوی او پرمټ يې خلك تلوېزيون ګوري او له نورو برېښنايي وسايلونه ګټه اخلي.

ولایت ننگر ها، ولسوالی شیوه، رئیس شورای انکشافی قریه نوجوی بند برق آبی کوچکی را نشان می دهد که اهالی سه قریه با استفاده از آن میتوانند از تلویزیون و دیگر وسایل برقی استفاده کنند.

34

Members of the local council of Deh Daman Village walking on top of a dike which prevents destructive flooding in the area. Behsood District, Nangarhar Province

د ننګرهار ولایت، د بهسودو ولسوالۍ، د دامان کلي د خلکو ستره ستونزه دا وه، چې هر کال يې ځمکې او کورنه د سېلاب له ګوابښ سره مخ وو. د دې کلي شورا د نړيوال بانك په مالي مرسته او يو شمېر نورو موسسو په همکارۍ له دې ستونزې څخه د خلاصون په موخه يو سربند جوړ کړ.

ولایت ننگر هار، ولسوالی بهسود، اعضای شورای انکشافی قریه ده دامان بالای سربندی قدم می زنند که خانه ها و اهالی قریه را از شر سیلاب های مخرب حفظ کرده است.

35

Another innovative project in Deh Daman Village is the water supply system. The water supply comes from the dike built by the local council. Behsood District, Nangarhar Province

دننگرهار ولایت، د بهسودو ولسوالي، د دامان کلي د ابتکاري کارونو له ډلې څخه یو د څښناک اوبو ذخیرې او اوبو رسولو شبکې جوړل دي، چې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت په مالي لګښت ترسره شوی.

ولایت ننگر هار، ولسوالی بهسود، یکی دیگر از کار های ابتکاری شورای انکشافی قریه ده دامان ایجاد ذخیره آب آشامیدنی و شبکه آب رسانی است. اب این ذخیره از سربند ساخته شده توسط همین شورای انکشافی تامین میگردد.

36

An innovative project of local council and financially supported of BRAC. Earlier, people were suffering from different types of decease until BRAC facilitated a drinking water supply system. Nafarak Khas Village, Sorkh Road District, Nangarhar province

دننگرهار ولایت، سره رود ولسوالي، نفرک خاص کلي، د دی څاه له ایستل کېدو وړاندې د کلي خلک په بېلابېلو ناروغیو اخته وو، د اوبو څاه د کلي د شورا د ابتکاري کارونو له ډلې یو دی چې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت په مالي لګښت ایستل شوې ده.

ولایت ننگرهار، ولسوالی سرخ رود، قریه نفرک خاص، پیش از حفر چاه آب و نصب بمبه بالای آن مردم قریه به انواع مریضی های ساری و کشنده گرفتار بودند. بمبه آب آشامیدنی از جمله کار های ابتکاری شورای انکشافی قریه می باشد که به همکاری موسسه برک افغانستان به بهره برداری سپرده شده است.

37

Twelve Roads built by NSP in Joy Naghlo Village, Behsood District, Nangarhar Province

د ننگرهار ولایت، د بهسود ولسوالي، په نغلو ویالي کلي کې د ملي پیوستون لخوا ۱۲ سړکونه جوړ شوي.

ولایت ننگرهار، ولسوالی بهسود، ۱۲ سرک در قریه جوی نغلو توسط برنامه همبستگی ملی احداث شده است.

38

The cooperation of villagers has been remarkable in the construction of this hydropower station funded by the NSP, as one of the villagers has donated the land to facilitate the process of this development in Kama Khas Village, Kama District, Nangarhar Province

دننگرهار ولایت، د کامې ولسوالي، د خاص کامې کلي د خلکو ونډه د بریښنا بند په پروژه کې تر دې حده وه، چې یوه کلیوال خپله ځمکه له پیسو او بدیل پرته دې کار ته ځانګړې کړه. دغه پروژه د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام په مالي لګښت پلې شوه.

ولایت ننگر هار، ولسوالی کامه، همکاری مردم وضرورت ساخت این بند برق آبی کوچک تا حدی بوده که زمین مورد نیاز را یکی از روستاییان طور رایگان در اختیار شورای انکشافی قریه قرار داده است .این پروژه به کمک برنامه همبستگی ملی احداث شده است.

39

The establishment of a local government system under the National Solidarity Programme has been beneficial in rural areas. Working to solve tribal conflicts and problems is an important activity of the local council's monthly meetings, Nawjoy Village, Shewa District, Nangarhar Province

نوي ویاله، ښیوه، ننګرهار، د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون له ډېرو مهمو کارونو څخه یو د کلیوالي شوراګانو جوړول دي. د شوراګانو د کارونو له ډلې یو کار یې په میاشتنیو ناستو کې قومي شخړو ته رسیدګي ده. دغه کار د خلکو او دولتي محکمو د زیاتو لګښتونو د کمېدو لامل شوی دی.

ولایت ننگرهار، ولسوالی شیوه، قریه نو جوی، از کاری های بسیار مفید برنامه همبستگی ملی ایجاد شوراهای انکشافی در قریه هاست. یکی از فعالیت های شوراها در جلسات ماهوار رسیده گی به مشکلات و منازعات قومیست. این کار باعث کاهش تحمیل هزینه های زیادی بر مردم و محاکم دولتی می شود.

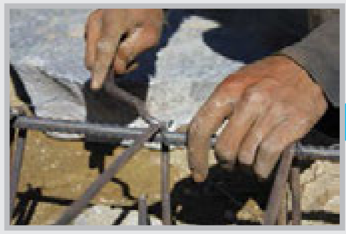

45

A community meeting hall being built in Qara Baghi Village. This project, with a budget of 3,000,000 Afghanis (about USD60,000), was supported during the second phase of the NSP. Bagram District, Parwan Province

دپروان ولایت د بگرام ولسوالي د قره باغي کلی، د کلیوالو د غونډو سالون، چې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام په دویم پړاو کې د ۳۰۰ زره افغانیو په لګښت جوړ شوی.

ولایت پروان، ولسوالی بگرام، قریه قره باغی، احداث مرکز اجتماعی هزینه این پروژه سی لک افغانی بوده و از پرداخت وجوه مالی دور دوم برنامه همبستگی ملی تامین میگردد.

46

Appropriate environmental conditions encouraged the local council in Jafarak Village to innovate and establish fish farming, Salang District, Parwan Province

دپروان ولایت د سالنګ ولسوالي، مناسب محیط او شرایطو د جعفرک کلي سیمه ییزه شورا دې ته وهڅوله، چې د کبانو روزنه پیل کړي.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، شرایط محیطی مناسب برای پرورش ماهی شورای انکشافی قریه جعفرک را تشویق کرد تا با ابتکار پرورش ماهی در این قریه را شروع کنند.

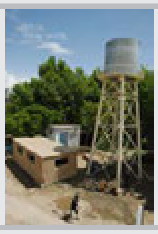

47

A water storage tower providing 20,000 liters of water to 750 families in Bayan Bala Village. This innovative project of local council is implemented by PRT of Korea. Charikar, Parwan Province

دپروان ولایت، چاریکار، د بایان بالا کلي د اوبو رسوني شبکه چې د کوریا پي آر تي لخوا جوړه شوې ۲۰۰۰۰ لیتره اوبو ذخیره کولی شي. دا پروژه چې ۷۵۰ کورنۍ تري ګټه اخلي د دې کلي د شورا له نوښتونو څخه یو نوښت دی.

ولایت پروان، مرکز ولایت چاریکار، شبکه آبرسانی در قریه بایان بالا که از طرف پی ار تی کوریا برای ۷۵۰ خانواده احداث شده است و ۲۰۰۰۰ لیتر آب در خود ذخیره می کند. این پروژه از ابتکارات شورای انکشافی قریه می باشد.

48

Construction of an elementary school by UNICEF and the local council of Lalma Village, Salang District, Parwan Province

دا د پروان په سالنګ ولسوالی کې د للمه سبزک کلي لومړنی ښوونځی دی، چې د کلي د شورا لخوا د یونیسف په مالي لګښت جوړ شوی.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، مکتب ۵ صنفی در قریه للمه سبزک با ابتکار شورای انکشافی قریه و همکاری مالی اداره بین المللی یونیسف اعمار شده است.

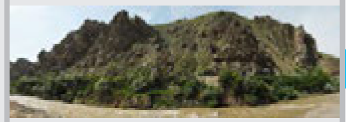

50

Residents of Roye Ab Village working together to repair the canals that channel water for hydropower. Salang District, Parwan Province

پروان ولایت، سالنګ ولسوالي، د روی آب او څو نورو کلیو شوراګانو یوه ګروپ جوړ کړی، چې خپل ویجاړ شوي کانال جوړ کړي. دي کانال له لاري بریښنا کوټ ته اوبه لیږدول کېدي.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، شورای انکشافی قریه روی آب و چند شورای انکشافی دیگر پس از تخریب کانال که نیروی مکانیکی برق آبی شان را تامین میکرد، یک تیم از اهالی قریه هایشان تشکیل داده اند و تلاش می ورزند که مشکل پیش امده را حل کنند.

52

The local council of Dawlat Shahi Village in collaboration with Ministry of Public Health and financial support from the NSP and 10 percent share of people have constructed this hospital. Educational services such as nursing education for men and women are available in Bagram District, Parwan Province

پروان ولایت، بګرام ولسوالي، د دولت شاهي کلي شورا د عامې روغتیا وزارت په همکارۍ د نړیوال بانك په مالي مرستې یو روغتیایي کلینیك جوړ کړ، چې له درملنې سربېره پکې ښځینه او نارینه نرسان هم روزل کیږي.

ولایت پروان، ولسوالی بگرام، شورای انکشافی قریه دولت شاهی با همکاری وزارت صحت عامه از بودجه برنامه همبستگی ملی و ده درصد سهم مردم، مرکز صحی تاسیس کرده است که علاوه بر خدمات درمانی به اهالی قریه خدمات دیگری از قبیل اموزش پرستاری برای بخش اناث و ذکور را نیز انجام می دهد.

53

The residents of Deh Mawla Village constructing a road, the road cost is 700,000 Afghanis (about US$14,900) which comes from the second phase of NSP funds. Bagram District, Parwan Province

پروان ولایت، بګرام ولسوالي، د ده مولا کلي خلك د سړك جوړولو په حال کې دي. دا د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون د دویم پړاو پروژه ده، چې ټولټال ۷۰۰ زره افغانۍ لګښت پرې راځي.

ولایت پروان، ولسوالی بگرام، اهالی قریه ده مولا در حال اعمار سرک هستند. بودجه این پروژه ۷ لک افغانی است که از دور دوم پرداخت وجوه پولی برنامه همبستگی ملی می باشد.

54

Residents of Ramayel Village working together to build a road connecting nine adjacent villages. Salang District, Parwan province

د پروان ولایت، سالنګ ولسوالي، د سړك جوړولو لپاره د رامایل کلي خلکو حشر، دغه سړك ۹ ګاونډي کلي سره نخلوي.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، حشر مردم قریه رامایل به خاطر اعمار یک سرک که نه قریه همجوار را به هم وصل می کند.

55

The NSP has brought peace and safety for villagers by building roads in the mountainous areas of Salang District, Parwan Province

د پروان ولایت د سالنګ ولسوالۍ په غرنیو سیمو کې د سړك جوړېدو خلکو ته ډاډ او هوساینه وربخښلې ده.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، اعمار سرک در مناطق کوهستانی توسط شوراهای انکشافی برای مردم امنیت و ارامش به ارمغان اورده است.

56

A patient being examined at the health clinic in Anamak Village, a facility which serves three villages. Salang District, Parwan Province

د پروان ولایت سالنګ ولسوالي، یو ناروغ په انامك روغتیایي کلینیك کې د معاینې په حال کې، دې کلینیك ته د درېیو کلیو خلك د درملنې لپاره راځي.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، مریض در حال معاینه شدن در کلینیک صحی قریه انامک، اهالی سه قریه برای معاینات به این کلینیک مراجعه میکنند. بودجه این کلینیک از برنامه همبستگی ملی و ده درصد سهم مردمی تامین شده است.

57

A mother and her sick child in the waiting room of Anamak health clinic. This is an innovative project of the local council, supported by the Japanese Government. Anamak Village, Salang District, Parwan Province

د پروان ولايت په سالنګ ولسوالۍ کې د انامک کلي روغتيايي کلينيک، يوه مېرمن له خپل ناروغ ماشوم سره د کلينيک په دهلېز کې د معاينې لپاره انتظار باسي. دا کلينيک د د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروګرام د کلي د پراختيايي شورا په نوښت د جاپان په مالي لګښت جوړ شوی دی.

ولايت پروان ولسوالی سالنگ کلينيک صحی قريه انامک خانمی با پسرش در دهليز کلينيک منتظر نوبت معاينه. اين کلينيک از پروژه های ابتکاری شورای انکشافی قريه ميباشد که هزينه ساخت آن را دولت جاپان پرداخته است.

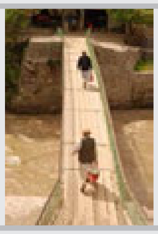

58

A bridge, serving 250 families, was built in the first phase of the NSP with a budget of Afghanis 1,400,000 (about USD 28,000) in Roye Ab Village, Salang District, Parwan Province

دا د پروان ولايت د سالنګ ولسوالۍ د روی اب کلي پل دی، چې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون په لومړي پړاو کې جوړ شوی. دغه پل چې د ۱۴۰۰۰۰۰ افغانۍ په لګښت جوړ شوی، شاوخوا ۲۵۰ کورنۍ ترې ګټه اخلي.

ولايت پروان، ولسوالی سالنگ، قريه روی آب، پل اعمار شده توسط برنامه همبستگی ملی در دور اول . بودجه اين پروژه ۱۴۰۰۰۰۰ افغانی بوده است. از اين پل ۲۵۰ فاميل در حال حاضر استفاده می کنند.

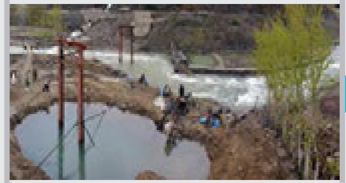

59

One of seven bridges being built to connect villagers to Salang Main Road. The projects are sponsored by PRT of Korea. Hayajan Village, Salang District, Parwan Province

د پروان ولايت، سالنګ ولسوالي، هيجان کلی، دا د اوو پلونو له ډلې يو پول دی، چې کلی د سالنګ له اصلي سړک سره نخلوي. د دې پروژو تمويلونکی د کوريا پي آر تي ده.

ولايت پروان، ولسوالی سالنگ، قريه هيجان، اين يکی از هفت پلی است که از پروژه های ابتکاری شورای انکشافی قريه ميباشد و روستاييان را به سرک اصلی سالنگ وصل ميکند، تمويل کننده اين پروژه ها پی آر تی کوريا ميباشد.

60

A community meeting hall being constructed in Dahane Maidan Village that will benefit about 840 people. Bagram District, Parwan Province

پروان ولايت، بګرام ولسوالي، د دهن ميدان کلي د غونډو سالون چې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروګرام لخوا د جوړېدو په حال کې دی، چې له جوړېدو وروسته به ترې په يوه وخت کې ۸۴۰ تنه ګټه واخلی.

ولايت پروان، ولسوالی بگرام، قريه دهن ميدان يک مرکز اجتماعی در حال ساخت می باشد. که بعد از تکميل شدن در حدود ۸۴۰ نفر از آن استفاده خواهند کرد.

61

A one-kilometer long pavement, serving 230 families, was constructed by the NSP in Sayad Village, Bagram District, Parwan Province

د پروان ولايت د بګرام ولسوالۍ په صياد کلي کې د يو کيلومتر کوڅې کانکرېټولو پروژه، چې د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون لخوا پلې شوې، نږدې ۲۳۰ کورنۍ ترې ګټه اخلي.

ولايت پروان، ولسوالی بگرام، قريه صياد، يک کيلومتر کوچه اين قريه از بودجه برنامه همبستگی ملی و ده درصد سهم مردم کانکريت شده که ۲۳۰ فاميل از اين پروژه استفاده می کنند.

62

A community meeting hall under construction by the Community Development Council in Dahan Maindan Village. This project is implemented by the Japanese government. The budget, including the villagers' share, is 5,500,000 Afghanies about US$110,000.
Bagram District, Parwan Province

پروان ولایت، بګرام ولسوالي، د دهن میدان کلي د غونډو سالون، چې د کلي د شورا لخوا د جوړېدو په حال کې دی. د ځایي خلکو له ونډې سره د دې پروژې ټولټال لګښت ۱۱۰ زره امریکایي ډالره کیږي، چې د جاپان دولت لخوا ورکول کیږي.

ولایت پروان، ولسوالی بگرام، یک مرکز اجتماعی در قریه دهن میدان توسط دولت جاپان و به ابتکار شورای انکشافی در حال احداث می باشد. بودجه این پروژه با سهم اهالی ۱۱۰۰۰۰ دالر امریکایی است.

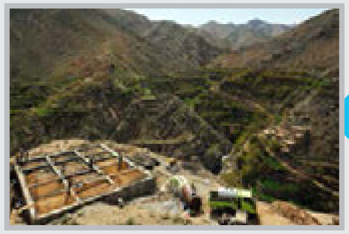

63

This health clinic is one of the innovative projects of the local council in Totonzar Orati village, sponsored by PRT of Korea. Residents of the village took the initiative to work on the construction of the clinic, which will be used by people of 25 villages.
Salang District, Parwan Province

روان ولایت، سالنګ ولسوالي، د توتون زار اورتي کلي د شورا یو ابتکاري کار د روغتیایي کلینیک جوړول و، چې مالي لګښت یې د کوریا د پي آر ټي لخوا ورکړل شوی او د جوړولو چارې یې خپله کلیوالو ترسره کړې دي. په راتلونکي کې به له دې کلینیکه د ۲۵ کلیو خلک ګټه واخلي.

ولایت پروان، ولسوالی سالنگ، یکی از کارهای ابتکاری شورای انکشافی قریه توتون زار اورتی اعمار کلینیک صحی میباشد که بودجه اش را از پی ار تی کوریا بدست آورده اند و کار فیزیکی آن را خود اهالی قریه به عهده گرفته اند. از این کلینیک ۲۵ قریه استفاده خواهند کرد.

69

Protection wall for a small hydropower station which is created by NSP in Malaspa Village, Bazarak District,Panjshir Province

پنجشېر ولایت، بازارك ولسوالي، ملسپه کلی، د برېښنا بند محفاظتي دېوال، دغه برېښنا بند د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام په مالي لګښت جوړ شوی. کلیوال د دې پروژې په ساتنې کې ډېر زیار باسي.

پنجشیر، قریه ملسپه، اعمار دیوار محافظوی بند برق آبی کوچک از بودجه برنامه همبستگی ملی و ده درصد سهم مردم قریه. اهالی قریه درنگهداری و بازسازی این پروژه بسیار تلاش میکنند .

70

The local council of Dashtak Village successfully built this irrigation system which was a necessity.
The scheme implemented by NSP,
Anaba District, Panjshir Province

پنچشېر ولایت، عنابه ولسوالي، د دشتك کلي د اوسېدونکو لومړی انتخاب د یوه کرنیز کانال جوړول و. د دې کلي پراختیایي شورا د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون په مالي مرسته وکړای شو، چې دغه پروژه ترسره کړي.

ولایت پنجشیر، ولسوالی عنابه اولویت انتخاب اهالی قریه دشتک ایجاد کانال های آب زراعتی بوده است. شورای انکشافی این قریه با کمک مالی برنامه همبستگی ملی وده درصد سهم مردم توانستند این پروژه را به اتمام برسانند.

71

A bridge built by the local council and supported by NSP in Bad Qol Village, Bazarak District, Panjshir Province

د پنجشېر په بازارك ولسوالۍ کې د بادقول کلي پل، چې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پرواګرام لخوا د کلي د پراختیایي شورا او کلیوالو په مرسته جوړ شوی.

ولایت پنجشیر، ولسوالی بازارک، قریه بادقول، پل ساخته شده توسط شورای انکشافی و اهالی قریه با همکاری برنامه همبستگی ملی.

42

Residents of Oro could build an irrigation system with USD 6000, the length is 1210 meters and height of this canal reaches two meters in some areas. This project is being implemented by NSP in Oro District, Panjshir Province

د اورو کلي له هغو څو محدودو کليو له ډلې څخه يو دی، چې د ۶۰زره ډالرو په لګښت يې وکړای شو ۱۲۱۰ متره اوږد کرنيز کانال جوړ کړي. په ځينو برخو کې د دې کانال لوړوالی ۲ مترو ته هم رسيږي. دغه پروژه د کليو د بيارغونې او پراختيا وزارت د ملي پيوستون پروګرام په مالي مرسته پلې شوې.

ولایت پنجشیر، ولسوالی بازارک، شورای انکشافی قریه اورو یکی ازمعدود شوراهاییست که با ۶۰۰۰۰ دالر امریکایی توانسته یک کانال آب زراعتی به طول ۱۲۱۰متر برای قریه خود احداث کند. ارتفاع این کانال در بعضی مناطق تا ۲ متر هم میرسد. این پروژه از بودجه برنامه همبستگی ملی و ده درصد سهم مردم عملی شده است.

KABUL

KABUL

Maternity hospital prevents mother and child deaths

"After the establishment of this hospital, the mortality cases of pregnant women and vulnerable children have decreased and even stopped."
Ghulam Jilani, Community Development Councils Head,Mir-bacha-kot District

The maternity hospital of Mir-bacha-kot lies in the center of the district, 36 kilometers from the heart of Kabul.

The 20-bed hospital, for maternity and gynecological cases, has saved a number of lives of women and children since it became operational in 2010. "After the establishment of this hospital, the mortality cases of pregnant women and vulnerable children have decreased and even stopped," says GhulamJilani, Head of all of Mir-bacha-kot's Community Development Councils (CDCs).

Construction of the hospital started with the support of the National Solidarity Programme (NSP), with most of the budget coming from the women's CDCs in the district, and only 10 percent donated by the residents of the villages. Built at a cost of US$ 172138 the hospital serves the 37 villages, with a combined population of about 49,005 that make up Mir-bacha-kot district. Even neighboring districts benefit from this hospital, says Jilani.

The NSP, the Government of Afghanistan's flagship program, is active in 370 of the country's 406 districts. Supported by the World Bank, Afghanistan Reconstruction Trust Fund and the Japan Social Development Fund, the program aims to give communities a strong sense of ownership and social stability through empowerment and development activities that they themselves identify, plan, manage, and monitor. Democratically elected CDCs oversee the projects.

Health care professionals provide 24-hour care

"Within the framework of the NSP's CDCs, the rights and needs of women have been defined separately. The people of Mir-bacha-kot district, particularly the women decided to spend their budgets on a basic infrastructure project," recounts Jilani. "Therefore, the 37 CDCs scattered throughout the district gathered and contributed jointly to the construction of this public hospital."

Other organizations such as non-governmental organizations Sanayee Development Organization and Ehda also gave financial support to the building of the hospital.

Although the hospital was officially inaugurated in 2003 (Afghan year 1381), it was not until 2012 that it was equipped with proper medical facilities. The hospital now operates around the clock with medical personnel – 28 doctors and nurses – working day and night shifts, says Khaja Dadullah, the hospital's administration manager.

With the help of the NSP, a number of clinics, schools and community meeting halls have been constructed in some of the villages, but the hospital is the most important of all, Ghulam Jilani points out proudly. A committee within the CDCs is responsible for the maintenance and protection of the hospital and other newly started projects.

کابل

د خو ولایتونو له ننداري وروسته اوس د کابل وار دی. د کابل شاوخوا ولسوالیو ته د سفر په ترڅ کې میربچه کوټ ولسوالی ته رسیږې، دا ولسوالي د کابل شمال ته په ۳۶ کلیومترۍ کې پرته ده.

د دې ولسوالی په ټولو کلیو بانډو ګرځې، مرکې کوې، عکسونه اخلې او بالاخره د ولسوالی په مرکز کې د نسایي ولادي روغتون ته ورځې او کله چې د روغتون انګړ ته ننوځې، نو یو تن کارکونکی مو د روغتون د مدیر تر خونې لارښوونه کوي.

د روغتون مدیر په خپل دفتر کې له خو نورو کسانو سره په خبرو اترو بوخت دی، خپله موخه هغوی ته روښانه کوې او تا میرغلام جیلاني ته وراستوي.

غلام جیلاني چې یو ارام طبیعته سړی دی، ځان د دې ولسوالی د شوراګانو رئیس ورپیژني، له نوموړي سره په خبرو اترو پیل کوې او له هغه څخه د دې روغتون د جوړېدو په اړه پوښتنه کوې، چې څه ډول جوړ او لګښت یې چا ورکړ؟

هغه وایي: ((د روغتون ځمکه کلونه وړاندې د عامې روغتیا وزارت لخوا دې زېږنتون ته ځانګړې شوې وه، خو د جنګ جګړو له کبله دغه روغتون تر ۱۳۸۱ کال پورې جوړ نه شو. مګر کله چې د ملي پیوستون پروګرام پیل شو، نوړ د دې پروګرام په مالي لګښت د روغتون د جوړولو چارې پیل کړې، د روغتون نقشه مو د عامې روغتیا له وزارت څخه واخیسته او پیسې یې د دې ولسوالی د ښځو شوراګانو ورکړې، د دې روغتون ټوله بودیجه ۱۸۰ زره امریکایي ډالره وه، چې لس فیصده یې د میربچه کوټ ولسوالی خلکو ورکړه.))

– مخکې مو وویل، چې دغه روغتون د ښځو د شوراګانو لخوا جوړ شو، کولی شئ، دغه موضوع لږه روښانه کړئ؟

– هو– د ملي پیوستون پروګرام په پراختیایي شوراګانو کې د ښځو ونډه جلا تعریف شوې ده، د میربچه کوټ ولسوالی خلکو او په ځانګړې توګه ښځو پرېکړه وکړه، چې د ملي پیوستون په پروګرام کې د دوی ونډه په یوې بنسټیزې پروژې ولګول شي، همدا و چې د ولسوالی ۳۷ ښځینه شوراګانې سره یو شوې او دغه روغتون یې جوړ کړ.

– په دې ولسوالی کې نورې کومې پروژې د ملي پیوستون د پروګرام له لارې ترسره شوې دي؟

– د دې ولسوالی په یو شمېر کلیو کې کلینیکونه، ښوونځي او دغه راز د غونډو خو تالارونه جوړ شوي، خو تر ټولو مهم یې دغه روغتون دی.

– که دا راته ووایاست چې په دغه سیمه کې څومره کورنۍ د دې روغتون له خدمتونو برخمنې دي؟

– زموږ ولسوالي په ۳۷ کلیو کې شاوخوا ۱۲۰ زره وګړي لري، سربېره پر دې د ۷ نورو ګاونډیو ولسوالیو خلك هم د دې روغتون له خدمتونو برخمن دي.

– دې روغتون د خلکو په ژوند څه اغېز کړی؟

– له هغې ورځې چې دا روغتون جوړ شوی، د زېږون پرمهال د مور او ماشوم د مړینې کچه ښځې صفر شوې ده. پوښتنه کوې، چې له ملي پیوستون پرته کومې بلې اداري هم درسره د روغتون په جوړېدو کې مرسته کړې ده.

هغه وایي: ((هو یو شمېر ادارو او موسسو مو لاسنیوی کړی دی، له دې ډلې به په ځانګړې ډول د سنایي بنسټ نوم درته واخلم.))

د وروستی پوښتنې په توګه ترې پوښتې چې خلك څه ډول له پروژو او روغتون څخه ساتنه کوي؟

رئیس ځواب ورکوي، چې موږ د بیا رغونې له ټولو پروژو څخه د ساتنې لپاره په سیمه ییزو شوراګانو کې د محافظت په نامه یوه کمېټه لرو، چې له ورته پروژو ساتنه کوي.

له رئیس څخه مننه کوې او د خو ځانګړو پوښتنو د ځوابونو د ترلاسه کولو لپاره د دې روغتون له اداري مدیر سره خبرې اترې پیلوې:

– څو کاله کېږي، چې دغه روغتون په رسمي ډول فعالیت کوي؟

– دا روغتون په ۱۳۸۱ لمریز کال کې د عامې روغتیا وزارت لخوا رسماً پرانیستل شو، خو له بده مرغه تر ډېرې مودې دې روغتون لازم روغتیایي وسایل نه درلودل. اوس دا یو کال کېږي، چې په ښو امکاناتو سمبال شوی او د روغتون اړوند پرسونل شپه او ورځ د خلکو خدمت کوي.

– ستاسو د روغتون په تشکیل کې څو تنه کار کوي؟

– د وروستي ځل لپاره چې د دې روغتون تشکیل د عامې روغتیا وزارت لخوا منظور شوی و، نږدې ۳۷ تنه و، چې له ډلې یې ۲۸ تنه ډاکټران، قابلې او نرسان دي او پاتې نور یې اداري کارکوونکي دي.

– دا روغتون په یوه وخت د څو ناروغانو د بستر وړتیا لري؟

– دا یو شل بستریز روغتون دی او په همدې اندازه ناروغان منلی شي.

– پرته له هغو ناروغانو چې د زېږون لپاره دې روغتون ته راځي، نور ناروغان هم منئ؟

– نه د دې روغتون له نامه څخه څرګندېږي، چې دا یو زېږنتون دی او دلته یوازې د امیدوارو میندو او ماشومانو درملنه کېږي، موږ د نورو ناروغیو درملنې لپاره نه امکانات لرو نه ډاکټران.

– ایا په دې روغتون کې د جراحی امکانات شته؟

– نه. هغه ناروغان چې عملیات ته اړتیا لري، په عاجله توګه یې ښار ته لیږدوو.

– له اداري مدیر څخه پوښتنه کوې، چې له ملي پیوستون پروګرام او عامې روغتیا وزارت څخه پرته نورې اداري هم شته ، چې تاسې سره د روغتون په تمویل او تجهیز کې مرسته کوي، هغه ځواب درکوي: ((هو شته، د اهدا موسسې له موږ سره پوره مرسته کړې ده، دا رنګه نورو ادارو هم.))

نور نو د تلو تابیا نیسې، له ټولو مننه کوې او ورسره خدای پاماني کوې. په لاره کې په دې روغتون کې، د ښځو په کمې ونډې، چې ناروغانې یې ټولې ښځې دي فکر کوې او له ځان سره وایې، چې ښایي یوه ورځ له هغو ماشومانو څخه چې دې روغتون کې دنیا ته راځي نجونې او ښځې سر راپورته کړي او د دې روغتون اداري او نورې چارې په خپل لاس کې واخلي.

کابل

پس از چند ولایت اکنون نوبت کابل است. ولسوالی های اطراف کابل را دوره می کنی، به ولسوالی میر بچه کوت می رسی ولسوالی ای در شمال کابل با فاصله ی حدود سی وشش کیلومیتر تا مرکز ولایت. در تمام روستاها و ناحیه های این ولسوالی می گردی، مصاحبه می کنی، عکس می گیری و در نهایت به سراغ شفاخانه، ولادی نسایی میر بچه کوت در مرکز ولسوالی می روی. به درون حویلی که پا می گذاری، یکی از کارگران شفاخانه تو را به دفتر مدیر اداری راهنمایی می کند.

مدیر اداریِ شفاخانه با چند نفر دیگر در دفتر کارش درحال گفت وگو است. مقصدت را با آن ها در میان می گذاری. تو را به میر غلام جیلانی معرفی میکنند. مرد آرم و متینی که خود را رییس سراسری شوراهای انکشافی ولسوالی میر بچه کوت معرفی می کند. با او وارد گفت وگو می شوی از چگونگیِ ساخت شفاخانه می پرسی و از شیوه ی تأمین بودجِه آن. می گوید: زمین این شفاخانه از سوی وزارت صحت عامه، مدت ها پیش برای شفاخانه ی ولادی نسایی (زایشگاه) این ولسوالی اختصاص یافته بود، ولی به دلیل شرایط جنگ و نابسامانی ها این شفاخانه تا سال ۱۳۸۱ ساخته نشد. زمانی که برنامۀ همبستگی ملی ایجاد شد، ما به کمک مالی این برنامه کار ساختمان شفاخانه را آغاز کردیم.

نقشه ی مهندسی آن را از وزارت صحت عامه گرفتیم و بودجۀ آن را شوراهای انکشافی زنان این ولسوالی تامین کردند. کل بودجۀ ساخت این شفاخانه حدود یک لک و هشتاد هزار دالر امریکایی بود که ده درصد آن را مردم ولسوالی میر بچه کوت پرداخت کرده اند.

– گفتید که از سهم شوراهای انکشافی زنان این شفاخانه ساخته شده است، می توانید کمی توضیح دهید؟

– در شوراهای انکشافیِ برنامۀ همبستگی ملی، سهم زنان به طور جداگانه تعریف شده است. مردمِ ولسوالی میر بچه کوت به ویژه زنان تصمیم گرفتند که سهم شان از بودجه برنامۀ همبستگی ملی را در یک پروژه ی بنیادی به مصرف برسانند. همین بود که سی وهفت شورای انکشافی زنان در سراسر این ولسوالی، یکجا شدند و این شفاخانه اعمار شد.

– دیگر چه تأسیسات و پروژه هایی در این ولسوالی از طریق پروژه های همبستگی ملی عملی شده؟

– در برخی از روستاهای این ولسوالی کلنیک، مکتب و چند مرکز احتماعی نیز ساخته شده است. اما مهم ترین شان اعمار این شفاخانه بوده است.

– می توانید بگویید که به طور کلی چند خانواده از خدمات این شفاخانه بهره می برند؟

– ولسوالی ما سی وهفت قریه دارد که نفوس آن در حدود یک لک و بیست و هزار نفر است. علاوه بر مردم این ولسوالی مردمان هفت ولسوالی همجوار نیز از این شفاخانه و خدمات آن بهره مند می گردند.

– این شفاخانه چه تأثیری بر زنده گی مردم گذاشته است؟

– از زمانی که شفاخانه ساخته شده است، مرگ و میر مادران و کودکان در هنگام زایمان تقریباً از بین رفته است.

می پرسی که به غیر از برنامۀ همبستگی ملی نهادهای دیگر هم در اعمار شفاخانه با شما همکاری کرده اند؟ می گوید: بعضی از نهادها و مؤسسات که از آن می توان به طور خاص نام برد. بنیاد سنایی است. به عنوان آخرین سوال از چگونگی حفاظت پروژه ها و مراقبت از شفاخانه می پرسی. رییس پاسخ می دهد که ماَ برای حفاظت از شفاخانه و سایر پروژه های نوساز، در شوراهای انکشافیِ قریه، کمیته داریم به نام کمیته محافظت که نگهداری و مراقبت از پروژه هاَ به عهده ی همین کمیته می باشد.

از رییس تشکر می کنی و برای یافتن پاسخ چند پرسش خاص، با خواجه الله داد مدیر اداری شفاخانه به گفت وگو می پردازی:

– چند سال است که این شفاخانه به صورت رسمی فعالیت می کند؟

– این شفاخانه در سال ۱۳۸۱هجری خورشیدی به طور رسمی از سوی وزارت صحت عامه افتتاح شده. اما متأسفانه تا یک سال پیش در این شفاخان امکانات و خدمات درمانی لازم برای مریضان وجود نداشت. اکنون حدود یک سال است که امکانات خوبی در این شفاخانه فراهم شده و پرسونل آن به طور شب و روز در خدمت مردم و مریضان می باشند.

– در این شفاخانه چند نفر کار می کند؟

– تشکیل شفاخانه برای آخرین بار که از سوی وزارت صحت عامه منظور گردیده حدود سی وهشت نفر است که از این جمله بیست وهشت نفر آن داکتران معالج، قابله و نرس هستند و بقیه شان پرسونل اداری می باشند.

– ظرفیت و پذیرش مریضان در این شفاخانه چطور است؟

– این شفاخانۀ بیست بستری است و ظرفیت و پذیرش آن نیز در همین حد است.

– غیر از مریضانی که برای زایمان مراجعه می کنند، مریضان دیگر را هم می پذیرید؟

– این شفاخانه طوری که از نامش پیداست صرف برای تداوی مریضان در حال ولادت و تداوی مادران و کودکان است. برای سایر امراض ما نه امکانات داریم و نه داکتر.

– آیا امکانات جراحی در این شفاخانه میسر است؟

– نه، مریضانی را که به جراحی نیاز دارند، به اسرع وقت به شفاخانه های شهر انتقال می دهیم. از مدیر اداری می پرسی که به غیر از برنامۀ همبستگی ملی وزارت احیا و انکشاف دهات و وزارت صحت عامه، نهادها و موسسات دیگری هم در تمویل و تجهیز شفاخانه نقش داشته اند؟ پاسخ می دهد: برخی از موسسات از جمله موسسه اهدا در این زمینه با ما همکاری کرده است.

آماده ی رفتن می شوی و با ابراز تشکر از همه خدا حافظی می کنی. در بازگشت به کم رنگ بودن حضور مؤثر زنان در شفاخانه ای که مریضان و مراجعانش زنان اند می اندیشی. با خودت می گویی شاید روزی از میان کودکانی که در این شفاخانه به دنیا می آیند؛ دختران و زنانی سر برکنند که اداره ی امور این شفاخانه را به طور کامل در دست گیرند.

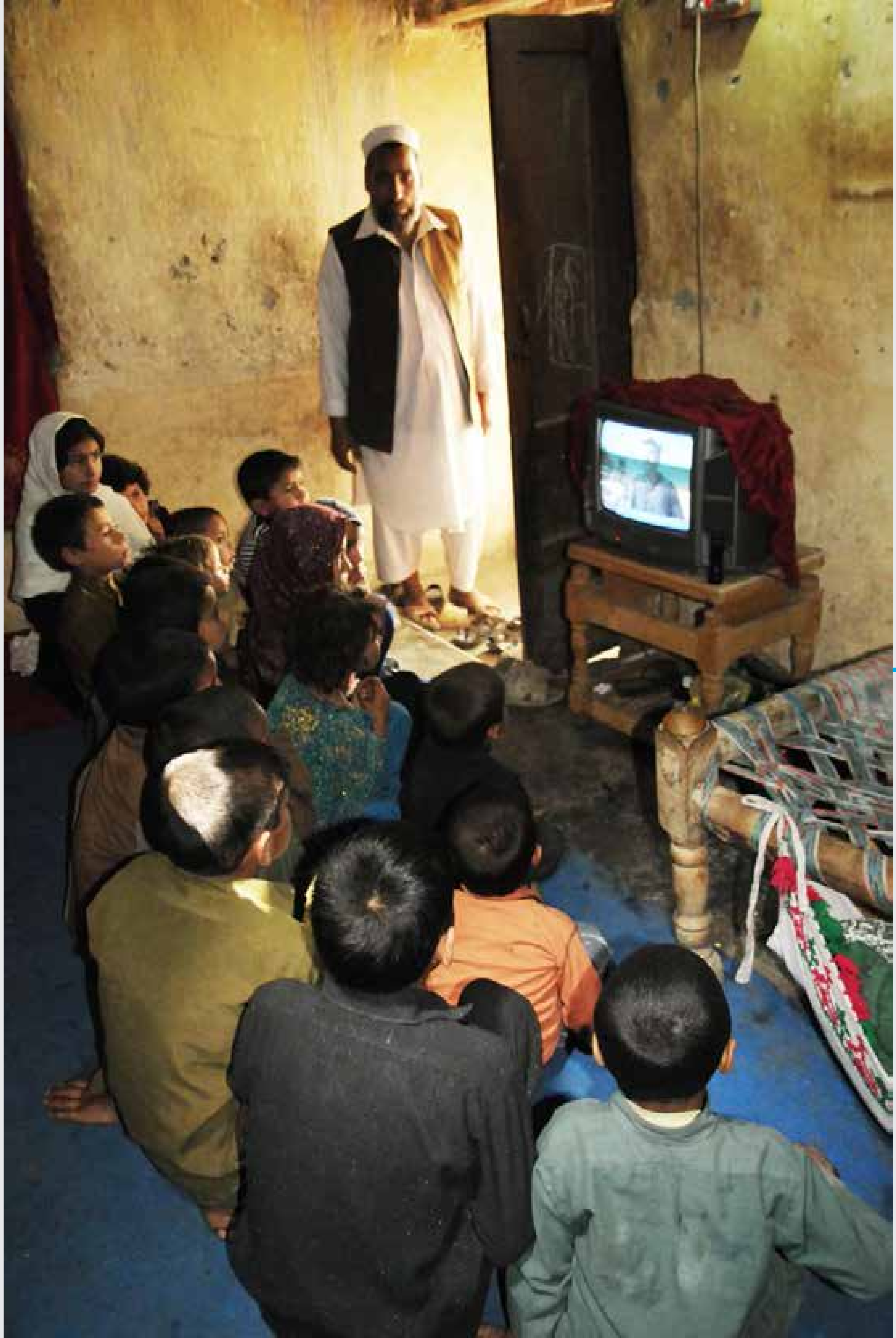

NANGARHAR

دکليو د پراختيا او بيارغونې وزارت
دملي پيوستون پروګرام
نغلوجوی ۱۲۰ کلی
د پرمختاني شورا د غونډې ځای

NANGARHAR

Community hall provides a place for learning

"This community meeting hall has had a very positive impact on the growth and development of the children."
Syed Ahmad Fatimi, Community Development Council head, Haji Sahibaan village

A group of happy and chattering children, with bags on their back, walk quickly on the narrow path through farms to a house built of red bricks. They step into the courtyard and into a smaller side building and take their places, eager for the afternoon lessons.

The learning center is about to begin its class in the community meeting hall of Haji Sahibaan village, Surkh Rod district, in Nangerhar province. The village is about 10 kilometers from Jalalabad City. "This community meeting hall has had a very positive impact on the growth and development of the children," says Syed Ahmad Fatimi, Head of the village's Community Development Council (CDC).

"This has provided us an opportunity to redirect the children from the streets, and help them learn essential things. Furthermore, their parents no longer need to quarrel about their children [with neighbors]," says Syed Ahmad of the

children who come to the learning center in the afternoon after formal school in the morning.

Syed Ahmad is sitting with a group of village elders in the shade of the balcony of the community hall, which was built five years ago. The CDC constructed the hall after receiving support from the National Solidarity Programme (NSP) and a donation from Care International.

The NSP, the Government of Afghanistan's flagship program, aims to develop local capacity and enhance empowerment by providing communities the opportunity to identify, plan, manage and monitor their own development projects. Through a democratic process, CDCs are elected by the communities to oversee the projects.

Residents contribute more than their share

"There are many development needs but since the residents of the village did not have any appropriate place for social gathering, they decided jointly to build this construction hall before other infrastructure," Syed Ahmad explains. Besides public gatherings and the learning center, training courses, wedding ceremonies and other social events are held here.

Syed Ahmad points out that besides the community hall, a retaining wall to protect the village from floods had already been constructed under the NSP. "Constructing retaining walls, roads, electric sub-stations and community halls are parts of useful and essential local level projects," he remarks.

Under NSP rules and building on the informal institution of Ashar, communities should contribute 10 percent of the projects' construction costs; but in Haji Sahibaan village the villagers have contributed more than their share. "For instance, right now the villagers themselves have undertaken the responsibility of providing learning materials, paying the teachers and other related expenses," says Syed Ahmad. "It is worth mentioning that the teachers' remuneration is usually paid by the generous and wealthy residents of the village."

The children attending the learning center mostly belong to poor and indigent families, who cannot afford to pay the fees at formal educational and training courses. "We teach them for free," points out Aziz Ahmad, one of the teachers at the learning center. "This is a big initiative and support made possible after the establishment of this community hall."

The children, mainly girls, are taught mathematics, English and Arabic languages, computer and some other subjects, says Aziz Ahmad. "Women have a meaningful part in the learning and teaching process – as teachers or as students."

ننگرهار

اوس نو په کليو بانډو او ولسواليو ګرځې. له ځايي خلکو، د سيمه ييزو شوراګانو له رئيسانو او غړيو سره خبرې کوې. د بيا رغونې له بېلابېلو پروژ تصويرونه اخلې او ورځې دې په دې ډول تېرېږي.
يوه ورځ په يوه کلي کې د ماشومانو يوې ډلې چې د ښوونځي بکسې يې تر شا دي او په مستۍ او خوشالۍ روان دي ستا پام ځانته ور واړاوه.
ته هم په ډېرې چټکتيا ورپسې ورځې، له ځنډ وروسته هغه لاره چې د غنمو د پټيو سينه څيري کوي او د پولو لوړو ژورو کې تېره شوې، په خپلو پښو وهې او ځان د يوې حويلۍ مخې ته وينې.
د دې حويلۍ، دېوالونه له پخو خښتو جوړ دي، خو ته نه پوهېږې، چې دا د کلي په کومې څنډې کې ودانه ده؟ بيا له ځنډ پرته په هلکانو پسې په دروازه انګړ ته ننوځې او له څو ګامه اخيستو وروسته يوې يو پوړيزې ودانۍ ته چې مخې ته يې برنډه ده رسيږې.
په برنډه کې د کلي يو شمېر سپين ږيري ناست دي، موقع په لاس درځي، ته هم د دوی مجلس ته ورګډېږې او د شورا د رئيس پوښتنه کوې.
د سيد احمد فاطمي په نامه يو تن چې ګڼه سپينه ږيره لري او پکول يې پر سر دی ځان د دې شورا رئيس درپېژني. تر روغبړ وروسته د کلي، ولسوالۍ او ولايت د نوم پوښتنه ترې کوې، رئيس ځواب درکوي او وايي، دا د ننګرهار ولايت، د سره رود ولسوالۍ اړوند د حاجي صاحبانو کلی او له مرکز جلال اباد څخه په شاوخوا لس کيلومترۍ کې پروت دی.
– دا حويلۍ مو څنګه او د څه لپاره جوړه کړې ده؟
– دا د غونډو تالار دی، پنځه کاله وړاندې د خلکو د

غونډو لپاره جوړ شو.
– ایا دا تالار خلکو په خپله جوړ کړی او که ؟
– بلې دا تالار د کلي شورا د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام په مالي لګښت جوړ شوی.
– د غونډو د تالار جوړولو ارزښت په څه کې و؟ ایا له دې مو بله کومه مهمه اړتیا نه وه؟
– اړتیاوې او ستونزې ډېرې زیاتې دي، خو دا چې په کلي کې د غونډو لپاره مناسب ځای نه و، نو د کلي خلکو په اتفاق سره د دې تالار په جوړېدو پرېکړه وکړه.
– د دې کلي او ورشېرمه کلیو خلکو ته کومې پروژې لومړیتوب لري؟
– موږ په کلي کې له دې وړاندې د استنادي دېوال یوه پروژه هم بشپړه کړې، خو که په مجموعي توګه ووایم، د استنادي دېوالونو، سړکونو، برېښنایي مرکزونو او دغه راز د غونډو لپاره د تالار جوړول د ټولو په لومړیتوبونو کې راځي.
له سید احمد پوښتنه کوو، چې له دې تالار څخه یوازې د غونډو لپاره ګټه اخلئ که بل څه ته مو هم په درد خوري؟ هغه ځواب درکوي او وایي، نه نه نور ... روزنیز کورسونه، د خوښۍ محفلونه او دغه راز نور مراسم هم په کې ترسره کوو.
په همدې وخت کې د ماشومانو یوه بله ډله په شور او زوږ انګړ ته راننوځي، په ذهن کې سوال درته پیدا کیږي، په دې ځای کې د تالار رول څومره مهم دی؟ خو لکه د شورا رئیس، چې دې ذهن لوستی وي، هغه تا ځانته متوجه کوي او په دې اړه توضح درکوي:
((دې تالار د ځوانانو د علمي وړتیاو په رغښت او پیاوړې کولو کې ډېر مثبت رول لوبولی، ماشومان ورته له کوځو راټول شوي او له برکته یې د کورنیو ترمنځ جنګ جګړې هم راکمې شوې دي.))
هغه وایي، د ملي پیوستون پروګرام په پروژه کې باید لس فیصده خلک ونډه واخلي، خو زموږ د کلي خلکو د دې تالار د جوړېدو پرمهال ترهغې هم ډېره ونډه واخیسته او دغه اوس هم د روزنیزو کورسونو اړوند وسایل او د ښوونکو معاشونه د دوی پرغاړه دي.
البته ښوونکو ته معاشونه د کلي شتمن خلک ورکوي او ډېری زده کوونکي د نادارو کورنیو ماشومان دي، چې د کورس د فیس توان نه لري. په دغه وخت کې دریادیږي، چې د افغانستان په ډېری کلیو کې ټولنیزې ستونزې همدا د کلیو مشران او سپین ږیري د جرګو له لارې حلوي او یوازې پېچلي مسایل حکومت ته پرېږدي، خو دا شوراګانې د خپلو غونډو لپاره کوم ځانګړی ځای نه لري.
د شورا له رئیس څخه اجازه اخلې او ودانۍ ته ننوځې، نجونې او هلکان ګورې، چې بېلابېلو ټولګیو کې له خپلو ښوونکو راچاپېره دي او زده کړه کوي.
ته په یوه ګوښه ځای کې په انتظار درېږې، ترڅو درس خلاص شي.
د درس له پای ته رسېدو سره جوخت ماشومان ورو- ورو له ټولګیو راوځي او تا ته دا موقع په لاس درځي، چې له یوه تن ښوونکي عزیز احمد سره خبرې اترې وکړې.
– په دغه مرکز کې تاسو کوم مسائل او موضوعات ماشومانو ته ورزده کوئ؟
– دغه ماشومان له غرمې وړاندې ښوونځي ته ځي او له غرمې وروسته دلته ریاضي، انګلیسي، عربي، کمپیوټر او نور مضامین زده کوي.
– ایا د دې مرکز له جوړېدو وړاندې مو هم په کلي کې ورته روزنیز کورسونه وو؟
– دې کلي ته نږدې یو شمېر کورسونه شته، خو هغه زده کونکي چې دلته زده کړه کوي، ډېری یې د بېوزله کورنیو ماشومان دي، موږ ورته له پیسو پرته زده کړه ورکوو او معاش راته د کلي شتمن خلک راکوي.
نوموړې د یوې پوښتنې په ځواب کې چې ایا ښځې او ځوانې نجونې هم د دې مرکز په روزنیزو کورسونو کې ونډه لري که نه؟ داسې ووېل:
بلې! ښځې او ځوانې نجونې هم د ښوونکو او زده کوونکو په توګه په دغه مرکز کې فعاله ونډه لري.
خپلې خبرې په همدې ځای پای ته رسوې.
له عزیز احمد مننه کوې او په خوښۍ د غونډو له تالاره وځې. د غونډو هغه تالارونه چې دې په نورو کلیو کې لیدلي وو، سترګو سترګو ته کیږي، د خلکو په ژوند کې د تالار په رول باندې فکر کوې، خو د حاجي صاحبانو په کلي کې دغه تالار درته تر نورو ځکه متفاوت ښکاري، چې دا تالار د کلي د ماشومانو په ښوونه او روزنه کې ستر رول لري.

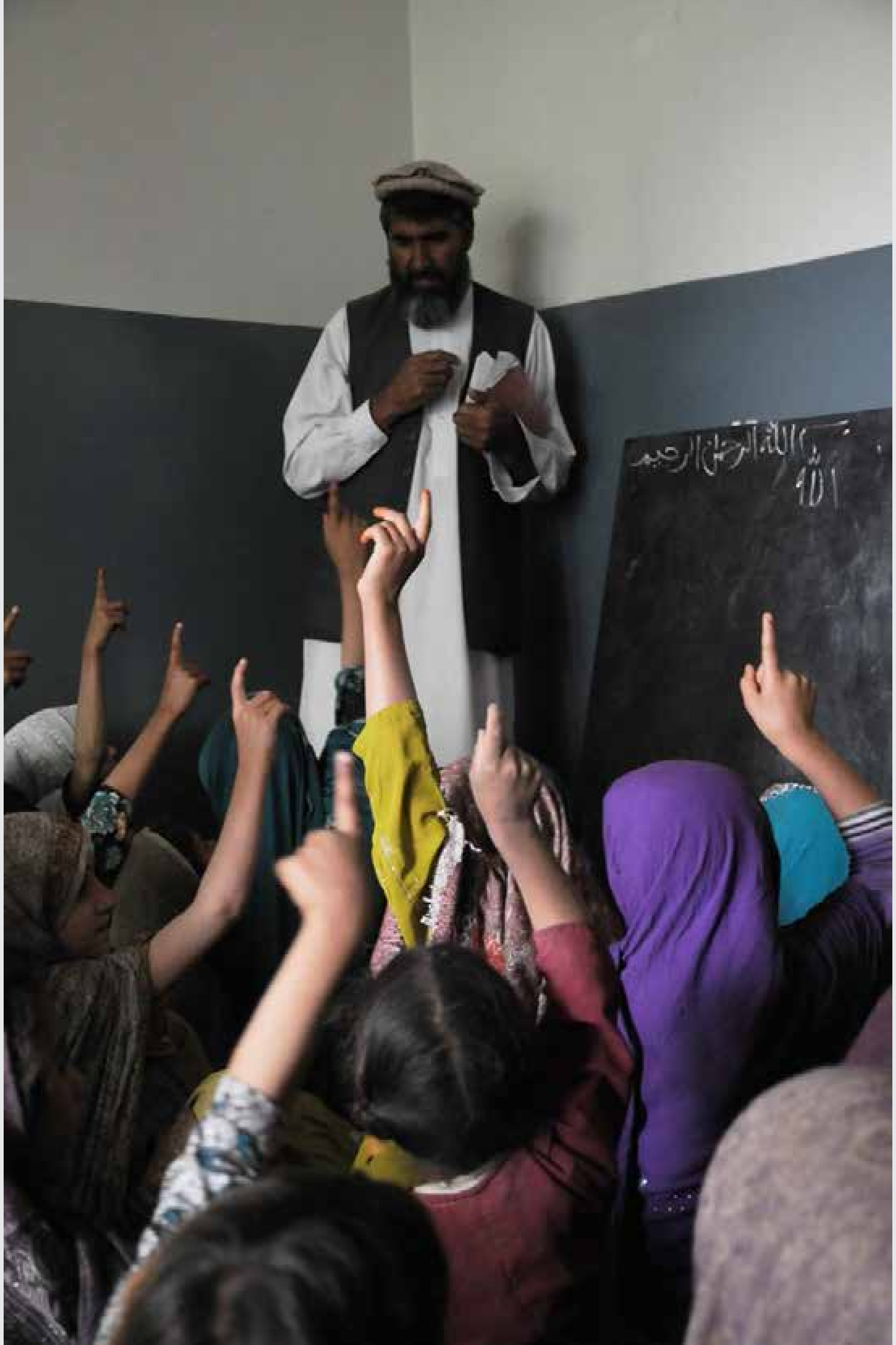

ننگرهار

در ولسوالی ها و قریه ها می گردی. با مردم محل، اعضا یا رییسان شوراهای انکشافی قریه ها گپ می زنی. از پروژه های گوناگون نوساز عکس می گیری و روز هایت بدین سان می گذرند. در یکی از روزها و یکی از روستاها جنب و جوش کودکانِ پرشور و نشاط با بکس ها و بیک های وسایل آموزشی بَر دوش، توجه تو را جلب می کنند. شتابان به دنبال آنان راه می افتی. راهی را که در دل کشت زار ممتد گندم سینه پهن می کند و از پیچ وتاب پلوان ها می گذرد، طی می کنی و ناگهان خودت را در برابر حویلی ای بازمی یابی. حویلی ای که با دیوارِی از خشت پخته احاطه گردیده و تو نمی دانی در کدام سمت قریه بنا شده است. از پی کودکان بدون کم ترینِ درنگ به درون حویلی پا می گذاری، به حویلی نسبتاً وسیعی. آنسوترک برنده یی است. که دو ستون ساده سقف آن را استوار نگه داشته و بزرگان قریه در فضای نیمه باز آن نشسته اند. ساختمان یک طبقه و کوچک است که فقط چند قدم با تو فاصله دارد. با کنجکاوی و با استفاده از فرصت به مجلس ریش سفیدان وارد می شوی و سراغ رییس شورای انکشافی قریه را می گیری. سید احمد فاطمی مرد میان سالی با ریش سفید انبوه و کلای پکول، خود را رییس شورای انکشافی قریه معرفی می کند. پس از یک سلام و احول پرسی، از نام روستا، نام ولسوالی و ولایت می پرسی. رییس پاسخ می دهد که نام این روستا حاجی صاحبان است، مربوط ولسوالی سرخ رودِ ولایت ننگرهار. روستای ما از شهر جلال آباد حدود ده کیلومتر

فاصله دارد.
– این حویلی چگونه جاییست؟
– این یک مرکز اجتماعی است که پنج سال پیش برای گردهمایی های مردم ساخته شده.
– چه کسی ساخته است این مرکز اجتماعی را، مردم؟
– این سالن را شورای انکشافی قریه از بودجه برنامۀ همبستگی ملی و ده درصد سهم مردم ساخته است.
– چه چیز سبب شد که شما این مرکز اجتماعی را بسازید؟ آیا نیازمندی مهم تری نداشتید؟
– نیاز و مشکلات که بسیار است اما چون در قریه ی ما مکان مناسبی برای گردهمایی های مردمی وجود نداشت مردم قریه به اتفاق آرا تصمیم گرفتند که این مرکز اجتماعی ساخته شود.
– برای مردِم این روستا و روستاهای مجاور چه پروژه هایی اولویت دارند؟
– ما قبلاً در قریۀ خود پروژۀ یک دیوار استنادی را هم تکمیل کرده ایم. به طور کلی پروژه های اعمار دیوارهای استنادی، سرک سازی، نیروگاه های برق و اعمار مرکز اجتماعی در اکثر این روستاها جزء پروژه های ضروری و کاربردی به حساب می آید.
از سید احمد می پرسی که به غیر از برگزاری نشست های مردمی، استفاده دیگری هم دارد این مرکز اجتماعی؟ او پاسخ می دهد که کورس های آموزشی، محافل عروسی و مراسم برنامۀ همبستگی دیگر را نیز در این سالن برگزار می کنیم.
دسته ی دیگری از کودکان با شور ولوله به حویلی وارد می شوند. سوالی در ذهنت می گذرد، نقش مرکز اجتماعی در این جا چقدر مهم است؟ رییس شورا که گویا ذهنت را خوانده باشد توضیح می دهد: در عرصه ی مسایل آموزشی، این مرکز اجتماعی تأثیر بسیار مثبتی بر رشد و شکوفایی استعدادهای کودکان و نوجوانان داشته است. کودکان از کوچه ها و از روی سرک ها جمع شده اند و جنجال بر سر آن ها بین والدین هم بسیار کم ترشده. او می گوید که در پروژه های برنامۀ همبستگی ملی حدود ده درصد بودجه را باید مردم پرداخت کند، اما مردم روستای ما بیش تر از ده درصد در اعمار این مرکز اجتماعی سهم گرفته اند و اکنون هم تهیه ی مواد آموزشی برای کودکان، پرداختن معاش معلمان و امثال آن را به عهده دارند. البته معاش معلمان این مرکز از طریق افراد و اشخاص ثروتمند روستا پرداخته می شود و دانش آموزان این جا بیش تر کودکان خانواده های فقیر و تهی دست اند. کودکانی که توانایی پرداخت فیس و هزینه آموزش در کورس های آموزشیِ رسمی را ندارند.
به یادت می آید که در روستاها و قریِه های افغانستان، بسیاری از مسایل اجتماعی را بزرگان قریه در جرگه های قومی فیصله می کنند و فقط معضلات بسیار پیچیده را به اداره های محلی حکومت وامی گذارند. این شوراها برای برپایی مجالس شان مکان خاصی در اختیار ندارند.
از رییس شورای انکشافی اجازه می گیری و وارد ساختمان می شوی. کودکان دختر و پسر را می بینی که به دور معلمان خود در صنف های جداگانه حلقه زده اند و مشغول یادگیری اند. در گوشه ای منتظر می مانی زمان درس به پایان می رسد. کودکان کم کم پراگنده می شوند و تو فرصت می یابی که با عزیز احمد یکی از معلمان این مرکز وارد گفت وگو شوی:
– چه مسایل و موضوعاتی را در این مرکز اجتماعی به کودکان آموزش می دهید؟
– این کودکان پیش از ظهر به مکتب می روند و بعد ازظهر در این جا ریاضی، زبان انگلیسی و عربی، کامپیوتر و برخی مضامین دیگر را آموزش می بینند.
– پیش از آن که این مرکز اعمار گردد، در روستای شما کورس های آموزشی وجود داشت؟
– چند تا کورس آموزشی نزدیک به این روستا وجود دارد، اما دانش آموزانی که این جا آموزش می بینند کودکان خانواده های فقیر اند که ما آن ها را به طور رایگان درس می دهیم و معاش خود را از طریق افراد و اشخاص پول دار روستا می گیریم.
معلم در پاسخ این پرسش که بیش تر جمعیت کودکان را دختران تشکیل می دهند، آیا زنان و دختران جوان هم در برنامه های آموزشیِ این مرکز اشتراک دارند، توضیح می دهد که بلی زنان و دختران جوان هم بهِ عنوان معلم و هم به حیث دانش آموز در این مرکز سهم و فعالیت مؤثر دارند.
گفت وگویت را به پایان می بری. از عزیز احمد تشکر می کنی و با خوشحالی از مرکز اجتماعی خارج می شوی. شمایلی از مراکز اجتماعی که در روستاهای دیگر دیده بودی، پیش چشمانت مجسم می گردند. به کارکرد و نقش اینگونه مراکز بر زنده گی مردم می اندیشی، اما مرکز اجتماعیِ قریه حاجی صاحبان را به دلیل کارکرد خاصش در عرصه ی آموزش، کاملاً متفاوت می یابی.

PARAWAN

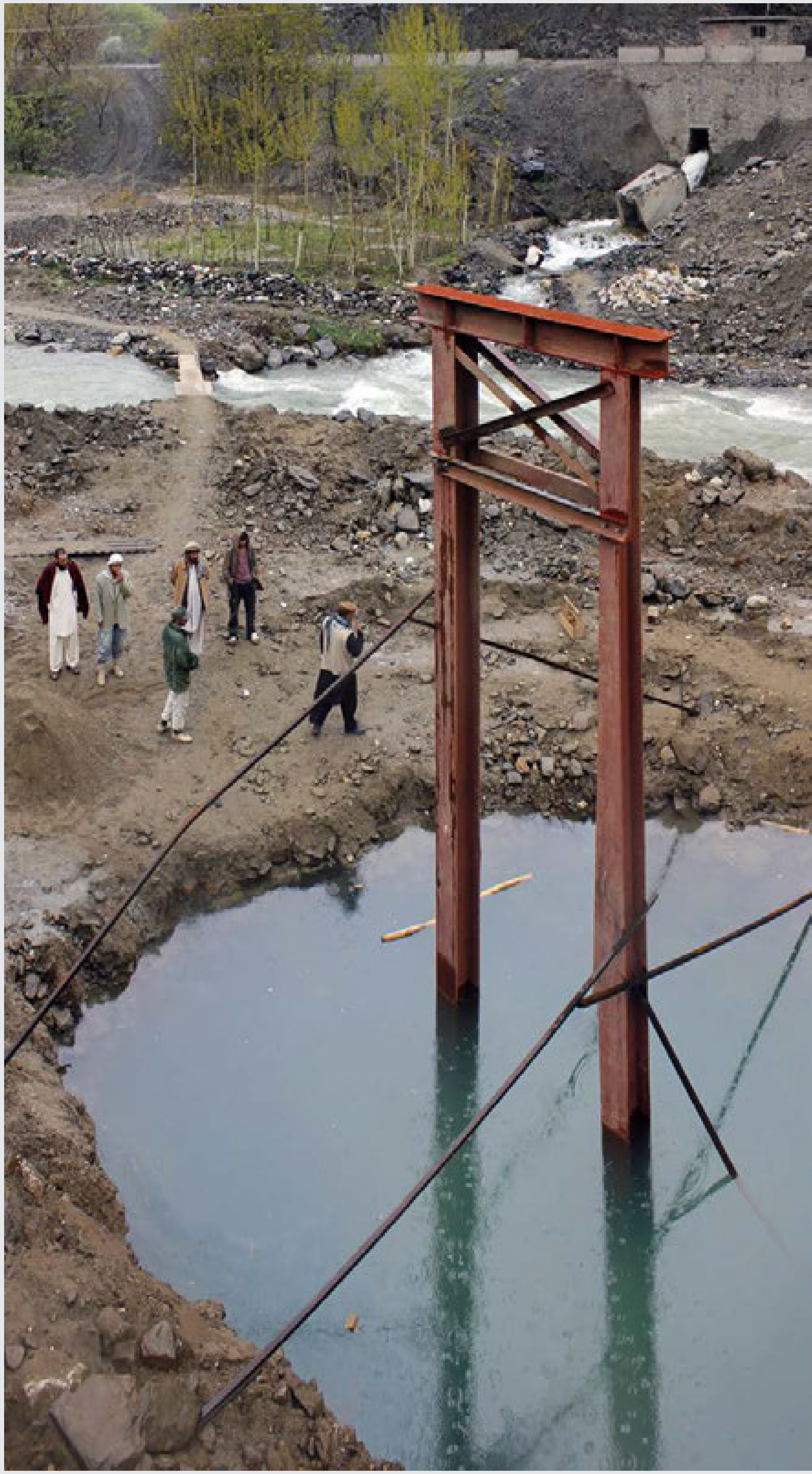

FMCC

PARAWAN

Retaining walls control floods and protect lives and land

"Almost 95 percent of the people have prioritized these projects and are satisfied about it."
Heshmatullah, Community Development Council head, Qala-e-Safid Village

Heshmatullah is standing by Sayedkhel river on the Shamali plain and watching with satisfaction a group of men busy building a stone wall by the river's banks, which have been washed away by heavy floods. The foreman is quickly placing stones on a wall and some men are mixing sand and cement, while yet another is busy cementing the holes between the wall stones. Heshmatullah knows that when the retaining wall is complete, it will protect lives as well as crops.

"In the year 2002 a very dangerous flood flowed through the area and badly destroyed the agricultural lands and killed many of the livestock," Heshmatullah recalls. "That day the people of the villages were rescued by the National Army's helicopters. Otherwise, their lives would have been in danger."

At the time the residents of Qala-e-Safid and Baharsaaz villages in Syed Khil district, Parwan province, did not have the means to build retaining walls to stem the water overflowing the river's banks. Since then,

retaining walls have been constructed with the help of the National Solidarity Programme (NSP), says Heshmatullah, who is head of the Community Development Council in Qala-e-Safid Village.

Before the walls were built, repeated flooding left the once fertile land as swamps and unused areas covered with sand and stones. “Most rural areas of Parwan are badly threatened by desolating floods during the summer seasons,”Heshmatullah explains. “The Qala-e-Safid and Baharsaaz villages have been hit many times by dangerous floods which have caused them to suffer heavy losses.”

Now thanks to the assistance and support of the NSP, residents of both villages have to some extent managed to control the flooding with the help of retaining walls. The villages are working jointly on the project as housing and property are connected and equally threatened by the dangerous seasonal floods.

The NSP, currently in its third phase, is the Government of Afghanistan’s flagship program. It aims at generating a strong sense of ownership and social stability by ensuring equitable development of activities that communities identify, plan, manage and monitor themselves. The NSP, supported by the World Bank, Afghanistan Reconstruction Trust Fund and the Japan Social Development Fund, is active in all 34 provinces (about 80 percent of villages) of the country.

Retaining walls are top priority

Under the first phase of the NSP, the retaining walls were built on the river banks where the villages were most vulnerable. A part of the budget for the construction in this phase came from a donation by CARE International. During the first phase, other critical sections were identified where the new retaining walls are now being built.

Each of the walls is about 250 meters long and costs 4,370,178 Afghanis (about US$95000) to build. “The villagers of Qala-e-Safid and Baharsaaz have only paid 10 percent of the total costs,” remarks Heshmatullah.

Under the NSP, the villagers have the right to choose the development projects that they require most. The building of the retaining wall won an overwhelming majority of the two villages.“Almost 95 percent of the people have prioritized these projects and are satisfied about it,” says Heshmatullah.

Besides protecting lives, land and livestock, the projects have provided a means of income to some of the villagers. Heshmatullah explains, “Such projects provide the poor families with some livelihood opportunities through which they can support their families; for instance, currently about 200 people are busy working under this project, and each gets paid three hundred Afghanis (about US$5.50) in daily wages.”

Building retaining walls will remain a priority even in the future says Heshmatullah. But there are also other important development needs such as construction of roads, schools, clinics and community meeting halls. “Hopefully, we will address these later priorities through the support of the National Solidarity Programme.”

پروان

د هیواد په شمال کې د یو سیند پر غاړه قدم وهې، د سیند دواړو غاړو ته ځمکې سیلابونو وړې دي.

دغه ځمکې چې یو وخت په کې کر کیله کېده، دا مهال تر ډبرو او شګو لاندې شوې او له کاره لوېدلې دي.

په تلو تلو کې یوه ډله خلکو ته ور رسېږې، چې د سیند په غاړه په ټول توان په کار بوخت دي.

کارګر د سیند غاړې ته جوړېدونکې دېوال کې د تیږو په اېښودو بوخت دی، څو نور سړي سمنټ او شګه سره ګډوي او یو بل سړی دغه جوړه شوې مساله د دېوال د تیږو ترمنځ اچوي.

یوه ډله خلک تیږې ((ډبرې)) راچلوي او دوه ځوانان هغه تیږې خپل استاذ ((سنګ کار)) ته ورکوي... په دې کې ته هم ورنږدې کېږې، په لوړ غږ سلام پرې اچوې او ورته ستړي مه شي وایې.

غواړې د دې پروژې په اړه معلومات ترلاسه کړې. تا یوې بلې ډلې ته چې ورڅېرمه په خبرو بوخت دي ور استوي.

هلته یو سړی، چې د ډلې د نورو غړو په پرتله ځوان ښکاري په ورین تندي لاس درکوي او ته هم له هغه سره خبرې اترې پیلوې.

له هماغه ځوان سره تر روغبړ وروسته پېژندګلوي کوې او هغه درته وایي، چې نوم مې حشمت الله او د دې کلي د شورا رئیس یم.

د شورا له رئیس پوښتې، دا دېوال ولې او د څه لپاره د سیند په غاړه جوړوئ؟

ځواب درکوي، چې د پروان ولایت ډېری کلي د آب خېزۍ پرمهال سیلابونه ګواښي، دغو سیلابونو د سید خیل ولسوالۍ په قلای سفید او بهارساز کلیو هم څو وارې یرغل راوړی او خلکو ته یې بې شمېره زیانونه اړولي دي. اوس د دې دواړو کلیو خلک په دې توانېدلي، چې د ملي پیوستون پروګرام په مرسته د جوړو شویو استنادي دېوالونو له لارې دغه ستونزه یو څه راقابو کړي.

– ایا د دغو دواړو کلیو خلک چې تا یې نومونه واخیستل په ګډه سره په دې پروژه کې کار کوي؟

– هو، په دې پروژه کې د قلای سفید او بهار ساز کلیو خلک په ګډه کار کوي، ځکه چې د دوی ځمکې، کورونه او باغونه سره نښتي دي او په یو ډول د سیلابونو له ګواښ سره مخ دي.

– له دې دېوال پرته په سیمه کې بل کوم استنادي دېوال هم جوړ شوی که نه؟

– د ملي پیوستون پروګرام په لومړیو پروژو کې هغو ځایونو کې د سیند غاړې ته استنادي دېوالونه جوړ شوي، چې تر نورو ډېر د سیلابونو له ګواښ سره مخ وو، په دې پړاو کې هم هغه ځایونه چې په دویمه کټګورۍ کې د سیلاب له ګواښ سره مخ دي په نښه او هلته د استنادي دېوالونو د جوړېدو چارې پیل شوې.

– څه شی د دې لامل شو، چې د استنادي دېوالونو جوړېدو ته لومړیتوب ورکړئ؟ ولې مو بله پروژه لومړی پیل نه کړه؟

– مخکې مې درته روښانه کړه چې کرنیزې ځمکې، باغونه، څاروي او حتی ځانونه مو د سیلاب له ګواښ سره مخ وو، ډېر ځله داسې شوي، چې د سیلاب د ګواښ له کبله د دې او ور څېرمه کلیو خلک خپل کورونه پرېږدي او نورو کلیو ته کډه شي.

– ایا دې سیلابونو تراوسه کلیوالو ته کوم زیان هم اړولی؟

– په ۱۳۸۱ لمریز کال دې سیمې کې ډېر خطرناک سیلابونه راوتي وو چې له کبله یې د خلکو کورونډي، کرنیزې ځمکې او څاروي له منځه لاړل. په هغه ورځ خلکو د ملي اردو د چورلکو پرمټ ځانونه وژغورل، که نه ژوند یې له ګواښ سره مخ و.

– ایا هغه مهال استنادي دېوالونه نه وو جوړ شوي؟

– له بده مرغه د دې کلي خلک ډېر غریب دي او هغه مهال یې دا توان نه درلود چې دغه استنادي دېوال جوړ کړي، دغه راز پروژې په لومړي ځل د ملي پیوستون پروګرام په برکت پیل شوې.

بیا پوښتنه کوې:

– له ملي پیوستون پروګرام پرته کومې بلې موسسې هم ستاسې له کلي سره مرسته کړې؟ ځواب درکوي:

– په مخکینې پړاو کې چې کله د دې دېوال یوه برخه جوړېده د ((پاملرنې)) په نامه یوې موسسې یو څه مرسته راسره کړې وه.

له حشمت الله څخه د پروژې د غوراوي او د خلکو د ونډې او خوښې په اړه پوښتنه کوې. ځواب درکوي: نږدې ۹۵ فیصده خلکو د رایو په اکثریت دې پروژې ته د لومړیتوب حق ورکړ او ترې خوښ دي.

د خلکو پر ژوند د پروژې له اغېز او په پروژه کې د خلکو د ونډې په اړه پوښتنه کوې او هغه دې په ځوا ب کې وایي:

((دغه پروژه د سیند د غاړې کورونه د سیلاب له ګواښ ژغوري او د خلکو د ځمکې، باغونو او څارویو ساتنه کوي. سربېره پردې د کلیو خلکو ته چې ډېری یې بې وزله دي، د لنډ مهالي کار او یوې مړۍ ډوډوۍ د ګټلو موقع په لاس ورکوي... په دې پروژه کې شاوخوا ۲۰۰ تنه کار کوي او هر یو د ورځې ۳۰۰ افغانۍ مزدوري اخلي. بیا ترې پوښتې، چې دغه استنادي دېوال څو متره اوږدوالی لري؟

هغه درته وایي:

((د دې هر یو استنادي دېوال اوږدوالی نږدې ۲۵۰ متره دی او ۵ میلیونه افغانۍ لګښت پرې راغلی، چې ۱۰ فیصده یې د قلای سفید او بهارساز کلیو خلک پرېکوي.

له حشمت الله څخه دا هم پوښتې چې په راتلونکې کې کومې پروژې ستاسې د کلیوالو اړتیاوې پوره کولی شي؟ هغه په ځواب کې درته وایي: ((زموږ اړتیاوې او غوښتنې ډېرې زیاتې دي. که په راتلونکې کې ملي پیوستون

پروګرام له موږ سره مرسته وکړي بیا هم استنادي دېوالونه زموږ په لومړیتوبونو کې دي، خو نورې اړتیاوې هم شته، چې له ډلې یې مهم هغی سړک، ښوونځي، کلینیک او د غونډو تالار دی، هیله لرم، چې په راتلونکي کې د او ملي پیوستون پروګرام په مرسته زموږ دغه اړتیاوې هم پوره شي.))
د شورا د یو شمېر نورو غړو او د کلیو دبیارغونی پراختیا وزارت د سیمه ییز کارکونکي نظر هم اخلې هغوی هم د شورا د رئیس د خبرو پخلی کوي.
د استنادي دېوال له مختلفو زاویو تصویرونه اخلې او د شورا له رئیس او د کلي له خلکو سره خدای په اماني کوې.

پروان

به موازات یکی از رودخانه های شمالی که از کنار قریهٔ قلعهٔ سفید میگذرد به آرامی قدم می زنی. رودخانه ای که زمین های دو سوی آن را سیل برده است. این زمین ها که در گذشته ها زمین های زراعتی بوده اند، یا بدل به باتلاق شده اند و یا در زیر سنگ و ریک بی استفاده مانده اند. به گروهی از مردم می رسی که در کنار رودخانه با تمام نیرو کار می کنند. معمار (گلکار) روی دیوار سنگی ای که کنار رودخانه بنا می شود به چیدن سنگ ها مشغول است، چند مرد دیگر ریک و سمنت گد می کنند و شخص دیگری آن را در لای سنگ های دیوار می ریزد. گروهی سنگ ها را نزدیک می کنند و دو پسر جوان آن ها را به دست معمار (گلکار) میدهد. سلام بلند بالایی می دهی و مانده نباشید می گویی. می خواهی از نحوه فعالیت و نوعیت این پروژه اطلاعات به دست آوری. تو را به سوی گروه دیگری که در چند قدمیِ شان سرگرم گفت وگو هستند راهنمایی می کنند. آن جا مردی که نسبت به سایرِ اعضای گروه جوان تر به نظر می رسد با خوشرویی با تو دست می دهد و تو نیز سر صحبت را با او باز می کنی. از مرد جوان می خواهی که خودش را برایت معرفی کند. می گوید که نام من حشمت الله است و به عنوان رییس شورای انکشافی این قریه فعالیت می کنم. از رییس شورای انکشافی می پرسی: این دیوار را برای چه و چرا در لب رودخانه می سازید؟ پاسخ می دهد که بیش تر روستاهای ولایت پروان را در فصول آب خیز سال، سیلاب های ویرانگر تهدید و تخریب می کنند. روستای قلای سفید و بهارساز ولسوالی سید خیل، نیز بارها مورد هجوم سیلاب قرار گرفته و خسارات هنگفتی دیده اند. اکنون مردم این دو قریه به کمک برنامهٔ همبستگی ملی وزارت احیا و انکشاف دهات با ساختن دیوارهای استنادی توانسته اند تا حدی براین مشکل غلبه کنند.

– مردم این دو روستایی که شما نام گرفتید به طور مشترک در این پروژه کار می کنند؟

– بلی، این پروژه را شوراهای انکشافی روستای قلای سفید و روستای بهارساز به صورت مشترک کار می کنند، چرا که خانه ها، زمین های زراعتی و باغهای هردو قریه به هم دیگر وصل اند و به طور یکسان مورد تهدید سیلاب قرار می گیرند.

– به غیر از دیواری که اکنون کار می کنید، در این منطقه دیوار استنادیِ دیگری هم ساخته شده؟

– در دور اول وجوه پولی برنامهٔ همبستگی ملی، دیوارهای استنادی در قسمت هایی از کنار رودخانه ساخته شده است که تهدید آب و آسیب پذیری قریه از آن ناحیه بیش تر بود. در دور دوم وجوه پولی نیز بخش هایِ حساس دیگر شناسایی شده و دیوار استنادی اعمار می شود.

– شما می توانستید پروژه ی دیگری را انتخاب کنید، چه چیز سبب شد که ساختن دیوار استنادی را در اولویت قرار دهید؟

– چنان که پیش تر توضیح دادم، زمین های زراعتی، باغ ها، مال و مواشی و حتی جان مردم روستای ما در خطر تهدید سیلاب ها قرار داشت. بارها اتفاق افتاده است که مردم این روستا و روستاهای مجاور آن به خاطر تهدید سیلاب ها، خانه های شان را رها کرده اند و به روستاهای دیگر کوچ کرده اند.

– تا کنون این سیلاب ها خساراتی هم در پی داشته؟

– در سال هشتاد و یک خورشیدی، سیلاب بسیار خطرناکی در این منطقه سرازیر شد که زراعت مردم را از بین برد، زمین های زراعتی را تخریب و حیوانات را تلف کرد. در آن روز مردم روستا توسط هلیکوبترهای اردوی ملی نجات یافتند، در غیر آن زنده گی شان به خطر جدی مواجه شده بود.

– در آن زمان دیوارهای استنادی هنوز ساخته نشده بود؟

– متأسفانه مردم این روستا بیشتر شان فقیر و تهی دست (تنگدست) اند، در آن زمان مردم توان اعمار دیوارهای استنادی را نداشتند. این گونه تأسیسات برای اولین بار به برکت برنامه های همبستگی ملی ایجاد شد.

می پرسی: به غیر از برنامهٔ همبستگی ملی موسسات دیگری هم در قریه شما کمک کرده اند؟ می گوید: در دور اول زمانی که قسمت دیگرِ این دیوار ساخته می شد، بخشی

از بودجه آن را مؤسسه پاملرنه پرداخت.
از حشمت الله در رابطه به نحوه ی انتخاب پروژه و سهم و رضایت مردم سوال می کنی. پاسخ می دهد: تقریباً نودوپنج درصد مردم به اتفاق آرا این پروژه را اولویت داده اند و از آن رضایت دارند. از تغییرات و تأثیرگذاری پروژه بر زنده گی مردم و نحوه ی سهم گیری آن ها در پروژه ها می پرسی و او در پاسخِ تو توضیح می دهد که این پروژه خانه های نزدیک به دریا را از خطر سیلاب دور نگاه می کند، زمین های زراعتی، باغ ها و مواشی مردم را محافظت می کند. علاوه بر این برای مردمی که اکثریت شان فقیر هستند به تأمین معیشت خانواده های شان کمک می کند. در این پروژه حدود دوصد نفر روزانه به کار مشغول اند و در بدل کار شان هر روز مبلغ سه صد افغانی مزد دریافت می کنند. می پرسی: این دیوار استنادی چند متر طول دارد؟ می گوید: طول هرکدام از دیوارها حدود دوصدوپنجا متر است و بودجه هر یک مبلغ پنج میلیون افغانی بود که از این میان ده درصد بودجه را مردم روستای قلای سفید و بهارساز پرداخت کرده اند. از حشمت می پرسی که در آینده چه نوع پروژه ها می توانند نیازهای مهمِ مردم شما را برآورده کند؟ در پاسخت می گوید که نیازها و ضرورتَ های ما خیلی زیاد است. در آینده اگر برنامۀ همبستگی ملی با ما همکاری کند؛ بازهم دیوارهای استنادی در اولویت قرار دارند. اما نیازهای دیگری نیز هست که مهم ترین آن ها ساختن سرک، اعمار مکتب، کلنیک صحی و مرکز اجتماعی است. امیدواریم که در آینده با همکاری مؤسسات و برنامۀ همبستگی ملی به این نیازهای ما نیز برسیم.
نظر برخی از اعضای شورای انکشافی و یکی از کارمندان ساحوی وزارت انکشاف دهات را می گیری؛ آن ها نیز گفته های رییس شورا را تأیید می کنند.
از زاویه های مختلف دیوار استنادی چندتا عکس دیگر می گیری و با رییس شورای انکشافی و مردم روستا خدا حافظی می کنی.

PANJSHIR

لطفا آهسته

PANJSHIR

Canal provides lifeline to communities

"The villagers did not have the ability to build with the capacity that they have today. After the NSP project started implementation here, this canal was constructed."
Mahmud Karimyar, engineer, UN-Habitat

A long canal snakes along the stony slopes of the mountain, providing a lifeline for villages nestled in this part of the Panjsher valley.

Looking down at the 1,600-meter long canal, Mahmud Karimyar, an engineer from UN-Habitat, says: "Actually this canal has been built for irrigation of agricultural lands and gardens surrounding the neighboring area. In the past, it was a very small and traditional canal which did not have much water due to wastage."

The canal irrigates the agricultural lands of Sherpaya, Qala-e-Payaan, Saleh Khil and Bora villages and was built jointly under the responsibility of their Community Development Councils (CDCs). The CDCs,

democratically elected local bodies, were set up when the National Solidarity Programme (NSP) implemented its program in this area.

"The villagers did not have the ability to build with the capacity that they have today," remarks Karimyar. "After the NSP project started implementation here, this canal was constructed."

The NSP, supported by the World Bank, Afghanistan Reconstruction Trust Fund and the Japan Social Development Fund, is the Government of Afghanistan's flagship program. The NSP and its **33** Facilitating Partners have worked through CDCs to identify and implement some 50,000 small-scale reconstruction and development activities in over 39 sub-sectors such as roads, drinking water, sanitation, irrigation, bridges, health, and education.

Access to modern facilities

At the end of the canal is a small room with electrical wires leading out onto tall wooden pillars towards the nearest village of the region. In addition to irrigation, the canal serves an electric sub-station with two turbines, each having a capacity of 25 voltage electricity production. Six neighboring villages are taking advantage of the electricity generated here.

"The sub-station has had a very effective role in providing the villagers access to modern facilities," Karimyar says. Initially, the villagers used the electricity to light their houses only during the nights, but now as more electricity is generated, the villagers use it for air conditioners, boilers, electric heaters, baking ovens and many other appliances.

The canal construction and establishment of the sub-station cost an estimated 4,800,000 Afghanis (about US$104347), according to Karimyar, with 12 million Afghanis donated by non-governmental organizations and 1.2 million Afghanis provided by the local people.

Under the NSP, communities identify, plan, manage and monitor the small-scale infrastructure that they most need. In Panjsher valley, where communities are surrounded by mountains and rivers, residents have prioritized roads, bridges, irrigation canals, retaining walls and electrical sub-stations.

A concrete bridge over the Zoriya River now gives villagers access to health care and other facilities. "When the water level grew higher, people on both sides faced excessive difficulties in crossing the river," recalls Karimyar of the days before the bridge was built. "They had transportation problems and could not shift sick people to hospital or clinics, or sometimes they came across additional difficulties which caused them to suffer a lot."

The construction of schools, clinics and hospital are also crucial parts of the prioritized needs of the people, says Karimyar. "Fortunate to say that in Panjshir, we have witnessed partial progress in each of the mentioned areas."

پنجشیر

په موټر کې سپور یې او د درې په زړه کې تللې کږه وږه خامه لاره وهې، د یو این هبیتات موسسې انجنیر محمود کریمیار دې هم د سفر ملګری دی.

هغه د پاخه عمر، خوږې ژبې ښتن او له معلوماتو ډک انسان دی، د دې سیمې ښکلی او شین طبیعت دې په ځان کې ورکوي، د یوې شېبې لپاره د ښار شور او غالمغال له یاده باسې، خو د کریمیار غږ دې تر غوږو کیږي، چې وایي: ((دا د پنجشېر ولایت د حصه اول ولسوالی زوریه کلی دی.))

ته سره له دې چې د کریمیار غږ اورې، خو بیا هم پوښتنه کوې، کوم...؟؟ خو هغه لکه چې ستا پوښتنه یې نه وي اورېدلې، خپلو خبرو ته ادامه ورکوي:((دلته د اوبو لګولو یو ستر کانال جوړ شوی، هاغه وینې.))

لږه شیبه وروسته ټاکلي ځای ته رسیږې او د کانال پر څنډه پلې کیږې، د کانال غځوالی ته ګوته په غاښ کیږې او له کریمیار څخه پوښتنه کوې: ((ایا دا کانال د همدې کلي خلکو جوړ کړی؟

ځواب اورې، نه، د دې کانال په رغونه کې د څلورو کلیو شوراګانو ونډه درلوده. د کانال په پای کې دې یوه خونه ترسترګو کیږي، چې ترې د برېښنا مزي راوتي او په لرګینو ستنو په منظم ډول د نږدې کلي لورته غځېدلي دي.

کریمیار یو ځل بیا پوښتي؟ له دې کانال څخه په مشخصه توګه څه ګټه اخیستل کیږي؟

هغه ځواب درکوي او وایي، اصلاً دغه کانال د ځمکو او باغونو د خړوبولو لپاره جوړ شوی. دا کانال په لومړیو کې یو وړوکی کانال و، چې د ډېرو ضایعاتو له کبله یې چندان اوبه نه درلودې، خلکو هم د یو لوی کانال د جوړېدو توان نه درلود، خو د ملي پیوستون پروګرام د پروژو په پلې کېدو سره دغه کانال ورغول شو او خلکو پرې د برېښنا یو بند هم جوړ کړ، چې دوه توربینه لري او اوس هر یو توربین د ۲۵ کیلوواټه برېښنا د تولید ظرفیت لري... دا مهال له دې برېښنا څخه د ۶ کلیو خلک ګټه اخلي.

– دغه کانال څو متره اوږدوالی لري؟ – شاوخوا ۱۶۰۰ متره

– د دې کانال په اوبو د څو کلیو ځمکې خړوبیږي؟

– د څلورو کلیو کرنیزې ځمکې او باغونه د دې کانال له لارې خړوبیږي.

– خلکو څه ډول دغه کانال جوړ کړ؟

– په اصل کې د کانال د جوړولو پروژه یوه ګډه پروژه وه چې د شېرپایه، قلعه پایان، صالح خېل او بورا کلیو انکشافي شوراګانو په کې برخه درلوده، کله چې پرې برېښنا هم ور اضافه شوه، نو بیا دوو نورو کلیو ته هم په کې برخه ورکړل شوه.

– که راته ووایې چې د دې کانال او برېښنا بند بودجه څومره وه؟

– نږدې ۱۳ ملیونه او ۲ سوه زره افغانۍ، چې ۱۲ ملیونه یې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام او پاتې نورې یې د خلکو لخوا ورکړل شوې.

بیا پوښتنه درته پیدا کیږي، دې برېښنا بند نو د خلکو په ژوند څه اغېز ښندلی دی؟ وایي: ((دی اسانتیاو ته د لاسرسي په برخه کې یې ډېر ګټور اغېز ښندلی دی. د ملي پیوستون پروګرام د لاربښوونې پر بنسټ ، تمه وه، چې له دې برېښنا څخه باید یوازې د شپې لخوا د خلکو کورونه روښانه شي، خو اوس دا برېښنا دومره توان لري، چې خلک ترې د مرکز ګرمې، آب ګرمې، بخارۍ، د ډوډۍ پخولو داش او داسې نورو توکو لپاره ګټه اخلي.))

کریمیار د دې پوښتنې په ځواب کې چې د دې ولایت خلکو ته کومې پروژې لومړیتوب درلود؟ وایي: ((د پنجشېر ولایت خلکو ته د پلونو او سړکونو او په تېره کېبلي پلونو تر نورو پروژو لومړیتوب درلود، د اوبو لګولو کانال، استنادي دېوالونه، د برېښنا بندونه، دغه راز ښوونځي، کلینیکونه او روغتون هم د دوی د لومړنیو اړتیاو له ډلې دي. له نېکه مرغه په پنجشېر ولایت کې په دې ټولو برخو کې کافي اندازه کار شوی دی.

د تلو وخت راورسېد، خو کریمیار نه ځي، خدای په اماني کوې او موټر کې سپریږې، له هغه کانکریټي پله څخه چې د زوریه کلي کې پر سیند جوړ شوی تېرېږې.

له ځانه سره فکر کوې، که دا پل نه وی، نو څه ډول به له سینده تېر شوی وای؟ بیا د کریمیار خبرې دریادیږي، چې ویل یې:

((د دې کلي خلک د پله له جوړېدو وړاندې له ډول ډول ستونزو سره مخ وو، په تېره هغه مهال چې اوبه به زیاتې وې او د سیند دواړو غاړو ته د پرتو خلکو تګ راتګ به سخت و، خلکو نه شوای کولای چې د ټرانسپورټي ستونزو له کبله په وخت خپل ناروغان روغتون ته ولېږدوي او یا دې ته ورته نورې اړتیاوې پېښېدې، چې خلک به یې له ګڼو ستونزو سره مخ کول، هغه زیاته کړې وه، چې مخکې د ریوت له کلي څخه د پنجشېر ولایت تر عمومي سړک پورې د موټرو لار نه وه، د دې پله له جوړېدو سره دغه لاره هم جوړه شوه.))

سوار موتر از جاده ی خاکی ای که در دل دره ی کوچک و دامنه های کم عرض آن پیچ و تاب می خورد، پیش می روی. انجینرمحمود کریم یار تو را همراهی می کند. او مرد میان سال و بسیار خوش بیان و با اطلاعات است. طبیعت بکر و سرسبز بین راه تو را محو خود می کند. برای لحظه ای غوغای شهر و ملال و مرارت آن را فراموش می کنی و در شور زنده گی با طبیعت یگانه می شوی. «این قریۀ زوریه است، در ولسوالی حصه ی اول پنجشیر».
صدای کریم یار را می شنوی؛ اما باز می پرسی: کجا؟ مثل این که سوالت را نشنیده. ادامه می دهد: «اینجا یک کانال آبیاری بزرگ احداث شده، آن جا می بینی»؟ خیلی زود می رسید و کنار کانال پیاده می شوید. بزرگی و استحکام کانال تو را به حیرت می اندازد. از کریم یار می پرسی: «این کانال را مردم همین روستا ساخته اند»؟ پاسخ می شنوی: «نخیر. در احداث این کانال، شورای انکشافی چهار قریه مساویانه سهم داشته اند».
در انتهای کانال اتاقکی می بینی و سیم های برقی را که از این اتاق برآمده و بر بالایِ پایه های چوبی به شکل منظم، به سمت نزدیک ترین روستاها پیش رفته است. از کریم یار می پرسی: «از این کانال به طور مشخص چه استفاده هایی صورت می گیرد». او توضیح می دهد که اصلاً این کانال

برای آبیاری زمین های زراعتی و باغ ها ساخته شده است. این کانال در گذشته یک کانال قدیمی کوچک بود که به خاطر ضایعات بسیار، چندان آبی نداشت و مردم نیز توانایی ساخت کانالی با این ظرفیت را نداشتند. با عملی شدن پروژه های انکشافی برنامۀ همبستگی ملی، این کانال اعمار گردید و در کنار آن مردم با استفاده از پروژه های دیگر، یک بند برق آبی را با دو توربین احداث کرده اند که هرکدام ظرفیت تولید بیست و پنج کیلووات برق را دارد و فعلاً حدود شش قریه از برق آن استفاده می کند.

– این کانال چند متر طول دارد ؟

– حدود هزار و شش صد متر.

– زمین های زراعتی چند قریه از طریق این کانال آبیاری می شود؟

– زمین های زراعتی و باغ چهار قریه.

– چگونه مردم این کانال را ساختند؟

– پروژه ی احداث این کانال در اصل یک پروژه ی اشتراکی بود که شورای انکشافیِ قریه های شیرپایه، قلعه پایان، صالح خیل و بورا در آن سهِم داشتند. وقتی برق شان اضافی شد به دو قریه ی دیگر نیز توزیع کردند.

– بودجه ساخت کانال و بند برق آبی به طور کل چه مبلغی بوده است؟

– حدود سیزده میلیون و دوصد هزار افغانی که به صورت مشخص دوازده میلیون افغانی آن از طریق مؤسسات تمویل شده و یک میلیون و دوصدهزار افغانی آن را مردم پرداخته اند.

می پرسی: نیروگاه های برق در زنده گی مردم چه تأثیری گذاشته است؟ می گوید: در دست رسی مردم به تسهیلات جدید نقش بسیار مؤثری داشته است. طبق رهنمودهای برنامۀ همبستگی ملی قرار بود که برق این بند برق ها صرف از طرف شب برای روشنی خانه ها و روستاها کار گرفته شود. ولی اکنون برق آن چنان قدرت دارد که مردم از مرکز گرمی، آب گرمی، بخاری برقی، داش های نان پزی برقی و امثال آن نیز استفاده می کنند. کریم یار در پاسخ به این پرسش که برای مردم این ولایت کدام پروژه ها اولویت داشته است؟ پاسخ می دهد که برای مردم ولایت پنجشیر، اعمار پل و سرک به خصوص ساخت پل های کیبلی به روی رودخانه ی عمومی و سرک موتر نسبت به پروژه های دیگر از اهمیت بیش تری برخوردارند. کانال های آبیاری، دیوار استنادی و نیروگاه های برق نیز در اولویت قرار دارد؛ چنان که اعمار مکتب، کلنیک و شفاخانه هم جزء نیازها و ضرورت های اولیه مردم به حساب می آید. خوشبختانه در ولایت پنجشیر تا حدی در هریک از این عرصه ها کارهایی انجام شده است.

زمان رفتن فرا رسیده است. اما کریم یار نمی آید. خدا حافظی می کنی و در موتر می نشینی، از روی پلی کانکریتی ای که به روی رودخانه ای زوریه ساخته اند می گذری. با خود می اندیشی اگر این پل نبود چگونه می توانستی رودخانه را عبور کنی و به آن سو برسی؟ به یاد گفته های کریم یار انجنیر موسسه یو ان هبیتات می افتی: مردم این روستا پیش از اعمار پل به مشکلات جدی مواجه بودند. به خصوص هنگامی که سطح آب بالا می آمد، عبور و مرور مردم در دو طرف رودخانه بسیار دشوار می شد. مردم نمی توانستند به دلیل مشکلات ترانسپورتی مریض شان را به موقع به شفاخانه و یا کلینک صحی انتقال دهند و یا بعضاً ضرورت های دیگری پیش می آمد که مردم را به تکلیف فروان دچار می کرد. او اضافه کرده بود که قبلاً از قریه ریوت تا جاده ی عمومی ولایت پنجشیر راه موتر رو وجود نداشت. با اعمار این پل، سرک موتررو هم از این روستا تا جاده ی عمومی ولایت ساخته شده است.